

Strasbourg 13.12.2016
COM(2016) 815 final

2016/0397 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja
asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (EY) N:o
987/2009 muuttamisesta**

(ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti)

{ SWD(2016) 460 final }
{ SWD(2016) 461 final }

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

EU:n kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeus liikkua ja asua vapaasti missä tahansa EU-maassa on yksi EU:n perussopimukseen kirjatuista neljästä perusvapaudesta.

Ihmisten vapaa liikkuvuus on mahdollista vain, jos liikkuvuutta harjoittavien eurooppalaisten ja heidän perheenjäsentensä sosiaaliturvaoikeudet suojataan.

Tämä aloite on osa Euroopan komission vuonna 2016 esittämää *työvoiman liikkuvuutta koskevaa pakettia*. Aloitteen tavoitteena on nykyaikaistaa edelleen EU:n sosiaaliturvan koordinointia koskevaa lainsäädäntöä, joka esitetään asetuksissa (EY) N:o 883/2004¹ ja 987/2009², jäljempänä 'asetukset'. Tarkoituksena on helpottaa entisestään kansalaisten oikeuksien harjoittamista ja taata samalla oikeudellinen selkeys, taloudellisen raskaitten oikeudenmukainen ja tasapuolinen jakautuminen jäsenvaltioiden kesken sekä sääntöjen hallinnollinen yksinkertaisuus ja täytäntöönpanokelpoisuus. Sellaisen nykyaikaisen sosiaaliturvan koordinointijärjestelmän saavuttaminen, joka vastaa jäsenvaltioiden yhteiskunnallisia ja taloudellisia realiteetteja, on yksi tämän aloitteen keskeisistä syistä.

Ehdotuksessa keskitytään neljään yhteensovittamisen osa-alueeseen, joilla tarvitaan parannuksia: työvoiman ulkopuolella olevien kansalaisten oikeudet sosiaalietuuksiin, pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet, työttömyysetuudet ja perhe-etuudet. Kukin jäsenvaltio voi vapaasti päättää oman sosiaaliturvajärjestelmänsä ominaisuuksista, esimerkiksi siitä, mitä etuuksia tarjotaan, etuuksien myöntämishdoista, etuuksien laskentatavasta ja suoritettavista maksuista, sekä kaikista sosiaaliturvan eri aloista, kuten vanhuus-, työttömyys- ja perhe-etuuksista, kunhan näissä kansallisissa säännöksissä noudatetaan EU:n lainsäädännön periaatteita etenkin yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden osalta. Jäsenvaltiot voivat tähän liittyen seurata vapaasti näiden etuuksien maksamiseen liittyvää kehitystä, myös muissa jäsenvaltioissa asuvien kansalaisten osalta. Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevällä hallintotoimikunnalla on erityinen asema näiden tietojen vaihtamisessa.

Tarkistuksella pyritään ensinnäkin selkeyttämään olosuhteita, joissa jäsenvaltiot voivat rajoittaa sosiaalietuuksien myöntämistä työvoiman ulkopuolella oleville liikkuvuutta harjoittaville EU:n kansalaisille. Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä 'tuomioistuin', tuoreen oikeuskäytännön perusteella tämä on tarpeen selvyyden, avoimuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi. Työvoiman ulkopuolella olevia liikkuvuutta harjoittavia kansalaisia arvioidaan olevan 3,7 miljoonaa.³ Näistä lähes 80 prosenttia asuu työvoimaan kuuluvien perheenjäsenten kanssa ja heillä on näiden kautta saatuja johdettuja oikeuksia (oleskeluoikeus ja/tai oikeus etuuksiin) ja he ovat edelleen oikeutettuja yhdenvertaiseen kohteluun kansallisten työntekijöiden perheenjäsenten kanssa. Työvoiman ulkopuolella olevien liikkuvuutta harjoittavien EU:n kansalaisten, joilla oli aiemmin laillinen oleskeluoikeus mutta jotka eivät enää täytä direktiivin 2004/38/EY edellytyksiä, pitäisi pystyä nojautumaan yhdenvertaisen kohtelun periaatteeseen maksuihin perustuvien sosiaaliturvaetuuksien osalta, kunhan vastaanottava jäsenvaltio ei ole virallisesti peruuttanut kyseisen henkilön oleskeluoikeutta.

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1; oikaisu EUVL L 200, 7.6.2004).

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 987/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (EUVL L 284, 30.10.2009).

3 Työvoimatutkimus, 2014.

Toiseksi tarkistuksella pyritään luomaan johdonmukainen järjestelmä pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien (jotka kuuluvat tällä hetkellä sairausetuuksia koskevaan lukuun) yhteensovittamiseen ottamalla käyttöön asetuksessa (EY) N:o 883/2004 erillinen luku niiden koordinoimiseksi ja sisällyttämällä siihen näiden etuuksien määritelmä ja niiden luettelo. Kaikkiaan noin 80 000:n liikkuvuutta harjoittavan kansalaisen arvioidaan olevan oikeutettuja pitkäaikaishoitoon liittyviin etuuksiin, joiden arvo on yhteensä 793 miljoonaa euroa (0,4 prosenttia EU:n pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien kokonaiskustannuksista).

Tarkistuksessa ehdotetaan myös uusia järjestelyjä työttömyysetuuksien yhteensovittamiseen valtioiden rajat ylittävissä tapauksissa. Uudet järjestelyt koskevat vakuutuskausien yhteenlaskemista työttömyysetuuksia koskevan oikeuden luomiseksi tai säilyttämiseksi, työttömyysetuuksien siirtämistä toiseen valtioon sekä sen määrittämistä, mikä jäsenvaltio on vastuussa työttömyysetuuksien maksamisesta rajatyöntekijöille ja muille toisessa jäsenvaltiossa työskenteleville. Vakuutuskausien yhteenlaskemiseen liittyy noin 25 000 tapausta (23 jäsenvaltion ilmoituksen mukaan⁴), ja EU:ssa on noin 27 300 ihmistä, jotka siirtävät työttömyysetuutensa toiseen jäsenvaltioon⁵. Lisäksi arvioiden mukaan työttömiä toisessa jäsenvaltiossa työskenteleviä on vuodessa 91 700, joista 53 500 on rajatyöntekijöitä⁶.

Neljänneksi ehdotukseen sisältyy uusia säännöksiä sellaisten perhe-etuuksien yhteensovittamisesta, joilla on tarkoitus korvata tuloja lastenhoitokausilta. Tällainen etuus on 22 jäsenvaltiossa⁷.

Lisäksi ehdotuksessa selkeytetään sovellettavaa lainsäädäntöä koskevia lainvalintasääntöjä sekä suhdetta asetusten ja palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY⁸, jäljempänä 'direktiivi 96/71/EY', välillä. Sillä vahvistetaan sosiaaliturvan yhteensovittamista koskevia hallinnollisia sääntöjä tietojenvaihdon ja tällaisten työntekijöiden sosiaaliturva-aseman todentamisen alalla, jotta estetään mahdolliset epäreilut käytännöt tai väärinkäytökset. Ehdotuksella annetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 291 artiklan mukaisesti komissiolle uutta täytäntöönpanovaltaa täsmentää yhdenmukainen lähestymistapa esitettävän asiakirjan A1 (haltijaan sovellettavaa sosiaaliturvalainsäädäntöä koskeva todistus) myöntämiseen, todentamiseen ja peruuttamiseen.

Tämän lisäksi ehdotukseen sisältyy joukko tekniisiä muutoksia. Ne koskevat sairausetuuksiin kohdistuvien johdettujen oikeuksien priorisointia, lääkärintarkastusten kustannusten korvaamista, sairausetuuksien vuotuisten keskimääräisten kustannusten laskemista ja sellaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, joilla helpotetaan asetusten soveltamiseen liittyvien petosten tai virheiden yksilöintiä, mukaan luettuna sellaisten perusteiden käyttöönotto, jotka antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden vaihtaa säännöllisesti henkilötietoja. Lisäksi perusteettomasti maksettujen sosiaaliturvaetuuksien takaisinperintää koskevia menettelyjä on tarkistettu ja ne on linjattu keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun direktiivin 2010/24/EU vastaaviin menettelyihin erityisesti siksi, että saataisiin aikaan täytäntöönpanotoimissa käytettävä

4 Pacolet J and De Wispelaere F, Aggregation of periods or salaries for unemployment benefits: Report on U1 portable documents for migrant workers (Network Statistics FMSSFE: 2015), taulukko 1 (vaikutustenarviointiraportin liite XII).

5 Pacolet, J. and De Wispelaere, F., Export of unemployment benefits – PD U2 Questionnaire, Network Statistics FMSSFE, Euroopan komissio, kesäkuu 2014.

6 Tämä arvio perustuu työvoiman liikkuvuutta koskevaan vuotuisen raporttiin (2015 Annual Report on Labour Mobility, Euroopan komissio, 2015), koska (asetukseen (EY) N:o 883/2004 sisältyvän oikeudellisen määritelmän mukaisten) rajatyöntekijöiden lukumäärästä ei ole saatavilla numerotietoja

7 De Coninck J: Reply to an ad hoc request for comparative analysis: salary-related child raising benefits, FreSsco– Free movement of workers and Social security coordination, Euroopan komissio 2015, s. 9 (vaikutustenarviointiraportin liite XXV).

8 EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

yhdenmukainen asiakirja ja vakiomuotoiset menettelyt, joilla voidaan pyytää vastavuoroista apua ja ilmoittaa saatavaan liittyvistä asiakirjoista ja päätöksistä.⁹

Ehdotuksessa esitetään myös säännöllisiä teknisiä päivityksiä, jotta voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioiden lainsäädännössä tapahtunut kehitys, jolla on vaikutusta EU-sääntöjen soveltamiseen.

Ehdotuksella annetaan myös SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti komissiolle uutta valtaa hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla edistetään ja vauhditetaan lainsäädäntömenettelyä asetuksen (EY) N:o 883/2004 maakohtaisten liitteiden muuttamiseksi.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tällä aloitteella täydennetään muita aloitteita, jotka yksilöidään poliittisissa suuntaviivoissa¹⁰: ”Uusi alku Euroopalle”, ”Syvemmät ja oikeudenmukaisemmat sisämarkkinat ja lujempi teollisuusperusta” (painopisteala 4) ja erityisesti suunnitteilla oleva sisämarkkinastrategia¹¹. Työvoiman liikkuvuus on keino helpottaa resurssien tehokkaampaa jakoa sektoreiden välillä ja sisällä sekä vähentää työttömyyttä ja parantaa ammattitaidon kysynnän ja tarjonnan kohtaamista.

Aloitteella täydennetään poliittisten suuntaviivojen painopistealaa 1 myös luomalla suotuisampi sääntely-ympäristö yrittäjyyden ja työpaikkojen luomisen tueksi ja varmistetaan, että asetuksissa noudatetaan komission sitoumusta parempaan sääntelyyn¹².

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 48 artiklaan.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu EU:n yksinomaiseen toimivaltaan.

Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotuksen tavoitteita kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason toimilla, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla seuraavista syistä:

Sosiaaliturva-alan koordinoinnissa on kyse valtioiden rajat ylittävistä tilanteista, joissa mikään jäsenvaltio ei voi toimia yksinään. SEUT-sopimuksen 48 artiklalla edellytetään EU:n tason yhteensovittamistoimia, jotka ovat välttämättömiä vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden harjoittamista varten. Ilman yhteensovittamista vapaa liikkuvuus saattaa vaarantua: ihmiset jättävät todennäköisemmin muuttamatta, jos se tarkoittaa toisessa jäsenvaltiossa hankittujen sosiaaliturvaoikeuksien menettämistä.

EU:n koordinoitilainsäädännöllä korvataan lukuisat aiemmat kahdenväliset sopimukset. EU:n puitteiden luominen alalle varmistaa liikkuvuutta harjoittavien EU:n kansalaisten ja

⁹ EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1.

¹⁰ http://ec.europa.eu/priorities/publications/president-junckers-political-guidelines_fi

¹¹ http://ec.europa.eu/priorities/internal-market_en

¹² http://ec.europa.eu/info/strategy/better-regulation-why-and-how_en

heidän perheenjäsentensä oikeuksien yhdenmukaisen tulkinnan ja suojelun, mitä ei voitaisi saavuttaa yksittäisten jäsenvaltioiden toimilla.

Se paitsi tekee sosiaaliturva-alan toimien koordinoimisesta helpompaa jäsenvaltioille myös varmistaa sen, että kansallisten sosiaaliturvasäädösten mukaisesti vakuutettuja EU-kansalaisia kohdellaan yhdenvertaisesti.

Ehdotuksella päivitetään voimassa olevia koordinointisääntöjä panemalla täytäntöön muutoksia, joista on tullut välttämättömiä muuttuvien yhteiskunnallisten realiteettien myötä, ja ottamalla huomioon jäsenvaltioissa toteutetut oikeudelliset muutokset.

Ehdotus on siten toissijaisuusperiaatteen mukainen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotetussa muutosasetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen toimivan sosiaaliturvan yhteensovittamisen saavuttamiseksi: sillä ei laajenneta voimassa olevien asetusten aineellista tai henkilöllistä soveltamisalaa, ja sen vaikutukset kohdistetaan edellä esitetyille neljälle alalle. Jäsenvaltiot huolehtivat jatkossakin sosiaaliturvajärjestelmiensä organisoinnista ja rahoituksesta.

Ehdotuksella helpotetaan sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamiseen liittyvää jäsenvaltioiden tehtävää ja pyritään suojelemaan ihmisiä, jotka muuttavat EU:n sisällä, ottaen samalla huomioon jäsenvaltioiden muuttuvat tarpeet.

Ehdotus on tämän vuoksi suhteellisuusperiaatteen mukainen.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa on asetus. Muilla tavoilla, esimerkiksi tiedonannolla tai muilla ei-sitovilla välineillä, ei saavutettaisi vaadittua oikeusvarmuutta ja selkeyttä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Komissio on arvioinut, missä määrin tämänhetkisillä lainsäädäntöpuitteilla vielä varmistetaan tehokas yhteensovittaminen. Tällä arvioinnilla täydennetään asetusten virallisia uudelleentarkasteluvollisuuksia, joissa edellytetään, että sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevä hallintotoimikunta¹³, jäljempänä 'hallintotoimikunta', ja Euroopan komissio tarkastelevat ja arvioivat asetusten tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa ja vaikuttavuutta¹⁴. Sillä täydennetään myös komission antamaa sitoumusta arvioida tarvetta työttömyysetuuksien yhteensovittamisperiaatteiden uudelleentarkasteluun.¹⁵

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Sidosryhmiä kuultiin useaan otteeseen.

1. Jäsenvaltioita kuultiin hallintotoimikunnan puitteissa.

13 Hallintotoimikunta koostuu jäsenvaltioiden edustajista. Norja, Islanti, Liechtenstein ja Sveitsi osallistuvat tarkkailijoina. Hallintotoimikunnan tehtävänä on käsitellä hallinnollisia asioita ja tulkinnallisia kysymyksiä, jotka johtuvat sosiaaliturvan yhteensovittamista koskevien asetusten säännöksistä, sekä edistää ja kehittää EU:n jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä. Myös Euroopan komissio osallistuu sen kokouksiin ja huolehtii sihteeristötehtävistä.

14 Ks. asetuksen (EY) N:o 883/2004 87 artiklan 10 b alakohta ja 87 a artiklan 2 kohta ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 86 artiklan 1, 2 ja 3 kohta.

15 Neuvosto päätti joulukuussa 2011 tarkastella vaikutuksia, joita uuden työttömyysetuuksia koskevan säännöksen lisäämisellä on valtioiden rajojen yli toimiviin itsenäisiin ammatinharjoittajiin, kahden vuoden kuluttua sen soveltamisesta. Komissio antoi kokouksessa jäsenvaltioiden enemmistön pyynnöstä lausuman, jossa todettiin, että uudelleentarkastelun yhteydessä voidaan avata laajemmat keskustelut nykyisistä työttömyysetuuksia koskevista yhteensovittamissäännöksistä ja arvioida, onko niitä koskevia periaatteita syytä tarkistaa.

2. Kansallisia viranomaisia kuultiin kohdennetun verkkokyselyn kautta, jossa käsiteltiin pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien koordinointia, työttömyysetuuksien siirtämistä toiseen jäsenvaltioon ja rajatyöntekijöiden työttömyysetuuksien koordinointia.
3. Työmarkkinaosapuolia kuultiin pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien ja rajatyöntekijöiden työttömyysetuuksien koordinoinnista sekä työttömyysetuuksien siirtämisestä toiseen jäsenvaltioon sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän neuvoo-antavan komitean puitteissa ja perhe-etuuksien, pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien ja työttömyysetuuksien koordinoinnista asiaa käsittelevässä kuulemistilaisuudessa.
4. Kansalaisjärjestöjä kuultiin perhe-etuuksien, pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien ja työttömyysetuuksien koordinoinnista asiaa käsittelevässä kuulemisseminaarissa.
5. Verkkokuulemisia käynnistettiin kaksi: joulukuussa 2012 pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien koordinoinnista, työttömyysetuuksien siirtämisestä toiseen jäsenvaltioon ja rajatyöntekijöiden työttömyysetuuksien koordinoinnista ja heinäkuussa 2015 työttömyysetuuksien ja perhe-etuuksien koordinoinnista.

Jäsenvaltioilla oli eriäviä näkemyksiä sosiaalietuuksien myöntämisestä työvoiman ulkopuolella oleville liikkuvuutta harjoittaville EU:n kansalaisille. Jotkin kannattivat nykytilannetta ensimmäisenä tai toisena vaihtoehtona, toiset taas asetuksen yhdenvertaista kohtelua koskevien säännösten muuttamista ensimmäisenä tai toisena vaihtoehtona, joskaan tarvittavista muutoksista ei päästy yleiseen yksimielisyyteen. Vähemmistö jäsenvaltioista ilmaisi olevansa kiinnostunut hallinnollisista ohjeista.

Pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien koordinoinnin osalta suurin osa jäsenvaltioista kannatti etuuksia koskevan erityisen määritelmän ja/tai erityisen luvun ja/tai luettelon laatimista, kun taas loput kannattivat nykytilanteen säilyttämistä. Vuoden 2012 julkisen kuulemisen tuloksissa tuli esiin näkemyseroja siltä osin, mikä jäsenvaltio on toimivaltainen tarjoamaan pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet.

Työttömyysetuuksista käydyissä keskusteluissa

jäsenvaltioilla oli eriäviä näkemyksiä työttömyysetuuksiin oikeuttavien kausien yhteenlaskemisesta: hienoinen enemmistö kannatti nykytilanteen säilyttämistä ja loput yhteenlaskemisen aloittamista vasta yhden tai kolmen työskentelykuukauden jälkeen. Työmarkkinaosapuolet vaikuttivat kannattavan tilanteen säilyttämistä ennallaan. Vuoden 2015 julkisessa kuulemisessa kolmannes vastaajista katsoi, että nykyisiä sääntöjä olisi muutettava.

Työttömyysetuuksien siirtämisestä toiseen jäsenvaltioon jäsenvaltioilla oli eriäviä näkemyksiä: jotkin kannattivat nykyisiä säännöksiä, jotkin taas oikeutta maastaviintiin vähintään kuuden kuukauden ajaksi. Työnantajajärjestöt kannattivat nykyisiä säännöksiä ja ammattiyhdistykset ja kansalaisjärjestöt oikeutta maastaviintiin vähintään kuuden kuukauden ajaksi. Vuoden 2012 julkisessa kuulemisessa suurin osa vastaajista kannatti työttömyysetuuksien maastaviennin keston pidentämistä.

Rajatyöntekijöiden ja muiden toisessa jäsenvaltiossa työskentelevien työttömyysetuuksien koordinoinnista jäsenvaltiot vaikuttivat olevan eri mieltä: osa kannatti nykytilannetta ja osa työttömyysetuuksien antamista kaikille työntekijöille siitä valtiosta, jossa toimintaa on viimeksi harjoitettu. Vuoden 2012 julkisessa kuulemisessa tulivat myös esiin aiheita koskevien näkemysten eroavaisuudet yksilöiden ja eri sidosryhmien kesken.

Perhe-etuuksien maastaviennin osalta merkittävä vähemmistö jäsenvaltioiden valtuuskunnista kannatti sellaisten perhe-etuuksien erilaista yhteensovittamista, joilla on tarkoitus korvata

tuloja lastenhoitokausilta. Enemmistö kansalaisjärjestöistä kannatti nykytilannetta. Vuoden 2015 julkisessa kuulemisessa neljännes vastaajista katsoi, että nykyisiä sääntöjä olisi muutettava.

Laajat näkemyserot saaduissa vastauksissa antoivat komissiolle kattavan käsityksen nykyisen sosiaaliturvan yhteensovittamisen toiminnasta, myös havaituista ongelmista, mahdollisista ratkaisuista sekä siitä, missä määrin näitä ratkaisuja kannatetaan. Julkisen kuulemisen tulokset löytyvät Sinun äänesi Euroopassa -portaalilta¹⁶. Tarkat tiedot sidosryhmien kannoista löytyvät vaikutustenarviointiraportista.

• **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Tätä ehdotusta valmisteltaessa on kuultu kattavasti komission sisäisiä sekä ulkoisia asiantuntijoita. Huomioon on otettu oikeudellisen asiantuntijaverkoston (trESS)¹⁷, EU:n sisäistä liikkuvuutta käsittelevien oikeudellisten asiantuntijoiden verkoston (FreSsco) ja EU:n sisäistä liikkuvuutta käsittelevien tilastoasiantuntijoiden verkoston laatimat tutkimukset ja raportit, Deloitte Consultingin laatima täydentävä vaikutustenarviointitutkimus, KU Leuven Research Institute for Work and Society (HIVA) -tutkimuslaitoksen laatima täydentävä analyysi sekä Fondazione Giacomo Brodolinin, COWIn ja Warwick Institute for Employment Research -laitoksen muodostaman konsortion laatima analyysi. Tarkat tiedot asiantuntijoiden kuulemisesta löytyvät vaikutustenarviointiraportista. Lisäksi ehdotuksessa on käytetty hallintotoimikunnan puitteissa muodostetun jäsenvaltioiden viranomaisten kansallisista asiantuntijoista koostuvan tilapäisen ryhmän työtä; ryhmä laati joukon suosituksia sovellettavan lainsäädännön määrittämistä koskevista säännöistä, etenkin lähetettyjen työntekijöiden ja kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa työskentelevien henkilöiden osalta.

• **Vaikutustenarviointi**

Parempaa sääntelyä koskevan politiikkansa mukaisesti komissio teki mahdollisista toimintavaihtoehtoista vaikutustenarvioinnin, jossa tarkasteltiin niiden vaikutuksia taloudelliselta, sosiaaliselta ja sääntelyn kannalta sekä yleistä vaikuttavuutta ja johdonmukaisuutta laajempien EU:n tavoitteiden kanssa.¹⁸ Työn tukena oli jäsennetty kuuleminen komission yksikköjen kanssa komission yksiköiden välisen ohjausryhmän¹⁹ kautta.

Yhteensovittamista koskevat säännöt on osoitettu suoraan jäsenvaltioille ja niiden sosiaaliturvalaitoksille. Tämä ehdotus ei vaikuta välittömästi pieniin ja keskisuiuriin yrityksiin (pk-yrityksiin). Positiivisia tai negatiivisia ympäristövaikutuksia ei ole nähtävissä.

Digitaalisten vaikutusten osalta ehdotus on täysin yhteensopiva internetin kanssa. Sähköinen tiedonvaihto kansallisten viranomaisten välillä sosiaaliturvan yhteensovittamisen alalla pannaan täytäntöön sosiaaliturvatietojen sähköisen vaihtojärjestelmän (EESSI) kautta (kattava täytäntöönpano vuoden 2019 puoliväliin mennessä).

Mitä tulee sosiaalietuuksien myöntämiseen työvoiman ulkopuolella oleville liikkuvuutta harjoittaville EU:n kansalaisille, parhaaksi arvioitu vaihtoehto oli muuttaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 yhdenvertaista kohtelua koskevia säännöksiä niin, että viitataan Euroopan unionin

16 http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_fi.htm

17 trESS Think Tank Report 2010, Analysis of selected concepts of the regulatory framework and practical consequences on the social security coordination; the trESS Think Tank Report 2011, Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects; the 2012 Analytical Study on the Legal impact assessment for the revision of Regulation 883/2004 with regard to the coordination of long-term care benefits and the trESS Think Tank Report 2012 on Coordination of unemployment benefits (kaikki raportit löytyvät sivustolta www.tress-network.org).

18 SWD (2016) 460.

19 Kuulemiseen osallistuivat seuraavat pääosastot: CNECT, ECFIN, ENER, ESTAT, FISMA, GROW, HOME, JUST, oikeudellinen yksikkö, MOVE, NEAR, REGIO, RTD, SANTE, pääsihteeriopisto, TAXUD ja TRADE.

kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY²⁰, jäljempänä 'direktiivi 2004/38/EY', mukaisiin rajoituksiin ja otetaan huomioon tuomioistuimen oikeuskäytäntö. Tätä pidettiin parempana kuin muita lainsäädäntövaihtoehtoja (poikkeuksen soveltaminen erityisiin maksuihin perustumattomiin rahaetuksiin asetuksen (EY) N:o 883/2004 70 artiklan mukaisesti tai toimeentulon takaavien erityisten maksuihin perustumattomien rahaetuuksien poistaminen tästä asetuksesta) ja ei-lainsäädännöllisiä vaihtoehtoja (sääntöjen selkeyttäminen tiedonannolla). Ehdotuksessa kodifoidaan tämänhetkinen EU:n lainsäädäntö, sellaisena kuin unionin tuomioistuin on sitä tulkinnut, minkä vuoksi sillä on erittäin vähän taloudellisia vaikutuksia tai vaikutuksia sosiaalsiin oikeuksiin lähtötilanteeseen nähden. Se kuitenkin saattaa alentaa sääntelyyn liittyviä kustannuksia selkeyttämällä EU:n lainsäädännön nykytilaa.

Ehdotuksessa vahvistetaan pitkäaikaishoitoon liittyviin etuuksiin sovellettava johdonmukainen järjestely sisällyttämällä asetukseen näiden etuuksien yhteensovittamista koskeva erillinen luku, joka on linjattu yhteen sairausetuuksia koskevien nykyisten säännösten kanssa ja johon lisätään pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien määritelmä ja luettelo kansallisista etuuksista. Tätä pidettiin parempana kuin muita vaihtoehtoja, joiden mukaan asuinjäsenvaltion olisi tarjottava kaikki pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet, jotka toimivaltainen jäsenvaltio sitten korvaisi (joko toimivaltaisen valtion maksamalla erotusetuudella tai ilman sitä). Parhaaksi arvioitu vaihtoehto tarjoaa nimenomaisen oikeusperustan voimassa oleville säännöille ja tuo järjestelyyn avoimuutta ja vakautta. Kansalaiset ja laitokset hyötyvät selkeydestä ja sosiaalinen suojelu kohenee. Parhaaksi arvioituun vaihtoehtoon ei liity merkittäviä taloudellisia vaikutuksia tai korkeita täytäntöönpanokustannuksia lähtötilanteeseen nähden.

Työttömyysetuuksien yhteensovittaminen:

Parhaaksi arvioitu vaihtoehto työttömyysetuuksiin oikeuttavien kausien yhteenlaskemisen alalla on se, että viimeisimmässä työskentelyjäsenvaltiossa vaaditaan vähintään kolmen kuukauden vakuutuskausi ennen kuin aiempien vakuutuskausien yhteenlaskemiseen syntyy oikeus (aiemman työskentelyjäsenvaltion on tarjottava etuudet, jos ehto ei täyty). Tätä pidettiin parempana kuin muita vaihtoehtoja, joissa sallittiin yhteenlaskeminen jo yhden vakuutuspäivän tai -kuukauden jälkeen tai sallittiin aiemmassa työskentelyjäsenvaltiossa saatujen viiteansioiden huomioon ottaminen työttömyysetuuksien laskemisessa yhden tai kolmen kuukauden työskentelyn jälkeen toimivaltaisessa jäsenvaltiossa. Parhaaksi arvioidulla vaihtoehdolla varmistetaan ennusteiden mukaan tiiviimpi yhteys niiden laitosten välillä, jotka ovat toimivaltaisia työttömyysetuuksien tarjoamisessa, ja se johtaa mahdollisesti 41 miljoonan euron säästöihin, vaikkakin kustannukset jakautuvat eri tavoin jäsenvaltioiden välillä. Sääntelykustannuksiin ei kohdistu merkittäviä vaikutuksia.

Työttömyysetuuksien toiseen jäsenvaltioon siirtämisen osalta parhaaksi arvioitu vaihtoehto on pidentää työttömyysetuuksien maastaviennin ajanjakso kolmesta kuuteen kuukauteen ja säätää mahdollisuudesta siirtää etuus toiseen jäsenvaltioon koko siksi ajaksi, jona siihen on oikeus. Tähän vaihtoehtoon yhdistetään vahvistettu yhteistyömekanismi, jolla tuetaan työnhakijoita työnhaussa ja parannetaan näin työmarkkinoille integroitumisen todennäköisyyttä. Tätä pidetään parempana kuin vaihtoehtoa, jossa myönnetään oikeus siirtää työttömyysetuus toiseen jäsenvaltioon koko siksi kaudeksi, jona siihen on oikeus. Parhaaksi

20 EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

arvioituun vaihtoehtoon ei liity merkittäviä taloudellisia vaikutuksia tai suurempia täytäntöönpanokustannuksia lähtötilanteeseen verrattuna, koska toimivaltaisen jäsenvaltion on siirrettävä vain etuudet, joihin on jo olemassa oleva oikeus.

Rajatyöntekijöiden ja muiden toisessa jäsenvaltiossa työskentelevien työttömyysetuuksien koordinoinnin osalta parhaaksi arvioitu vaihtoehto on, että viimeisin työskentelyjäsenvaltio on vastuussa työttömyysetuuksien maksamisesta, jos rajatyöntekijä on työskennellyt siellä vähintään 12 kuukautta, ja muutoin vastuu on asuinjäsenvaltiolla. Tämän seurauksena nykyinen korvausmenettely poistetaan. Tätä pidettiin parempana kuin muita tarkasteltuja vaihtoehtoja, joissa joko annettiin rajatyöntekijöiden valita, mistä he hakevat työttömyysetuuksia, tai asetettiin viimeisin työskentelyjäsenvaltio vastuuseen työttömyysetuuksien maksamisesta kaikissa tapauksissa. Tämän vaihtoehdon arvioidaan kohottavan taloudellisia kustannuksia 416 miljoonasta eurosta 442 miljoonaan euroon mutta myös vähentävän sääntelykustannuksia 9,9 miljoonasta eurosta 3,7 miljoonaan euroon.

Sellaisten lastenhoitoavustusten koordinoinnin osalta, joilla on tarkoitus korvata vanhempien tuloja lastenhoitokausilta, parhaaksi arvioitiin vaihtoehto, jolla muutetaan nykyisiä yhteensovittamissäännöksiä niin, että lastenhoitoavustuksia pidetään yksilöllisinä ja henkilökohtaisina oikeuksina ja toissijaisesti toimivaltaiselle jäsenvaltiolle sallitaan vapaaehtoinen oikeus maksaa etuus täysimääräisenä. Näin ne jäsenvaltiot, joissa kannustetaan aktiivisesti jakamaan vanhemmuuteen liittyvää vastuuta, voivat poistaa mahdollisia taloudellisia esteitä sellaisten vanhempien osalta, jotka molemmat pitävät vanhempainlomaa samalla kaudella. Tätä pidettiin parempana kuin muita harkittuja vaihtoehtoja, joissa asetettiin toissijaisesti toimivaltaiselle jäsenvaltiolle pakollinen velvoite poiketa päällekkäisyyden estämistä koskevista säännöistä joko kaikkien lastenhoitoavustusten tai vain palkkoihin liittyvien lastenhoitoavustusten osalta. Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon taloudellinen enimmäisvaikutus toissijaisesti toimivaltaiselle jäsenvaltiolle olisi 58–84 prosenttia, vaikkakin käytännössä se olisi todennäköisesti alempi, koska kaikki jäsenvaltiot eivät päätä soveltaa poikkeusta. Yksilöllisiin ja henkilökohtaisiin oikeuksiin siirtymisestä aiheutuvan vaikutuksen sosiaalisiin oikeuksiin odotetaan olevan erittäin vähäinen, mikä johtuu siitä, että lastenhoitoavustuksiin kohdistuvien johdettujen oikeuksien tunnustamista koskevan vaatimuksen noudattaminen on vähäistä.

Tämän ehdotuksen liitteenä on vaikutustenarviointiraportti (SWD(2016) 460), jonka on tarkastanut sääntelyntarkastelulautakunta. Se antoi myönteisen lausunnon 21 päivänä tammikuuta 2016. Kaikki sääntelyntarkastelulautakunnan suositukset on otettu huomioon lopullisessa vaikutustenarviointiraportissa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon. Mahdolliset vaikutukset kansallisiin talousarvioihin on esitetty edellä.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle viiden vuoden kuluttua muutettujen asetusten soveltamispäivästä ja sen jälkeen joka viides vuosi arviointikertomuksen uuden välineen soveltamisesta parempaa sääntelyä koskevien suuntaviivojen mukaisesti.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Tässä kohdassa selitetään tarkemmin asetusta (EY) N:o 883/2004, jäljempänä 'perusasetus', ja asetusta (EY) N:o 987/2009, jäljempänä 'täytäntöönpanoasetus', koskevan ehdotuksen tiettyjä säännöksiä.

1 artikla

Ehdotuksen 1 artikla koskee muutoksia perusasetukseen.

1. Johdanto-osan 2 kappaletta muutetaan niin, että siinä viitataan kaikkien EU:n kansalaisten oikeuteen vapaaseen liikkuvuuteen EU:n lainsäädännön nojalla.
2. Johdanto-osan 5 kappaletta muutetaan niin, että siinä viitataan direktiiviin 2004/38/EY sisältyviin rajoituksiin, jotka koskevat sosiaalietuuksien myöntämistä työvoiman ulkopuolella oleville liikkuvuutta harjoittaville EU:n kansalaisille.
3. Johdanto-osaan lisätään 5 a kappale, jossa selvennetään, että direktiivin 2004/38/EY soveltamisalaa suhteessa asetuksiin on selkeytetty unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä asioissa C-140/12 *Brey* (EU:C:2013:565), C-333/13 *Dano* (EU:C:2014:2358) ja C-308/14 *komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta* (EU:C:2016:436).
4. Johdanto-osaan lisätään 5 b kappale, jossa selvennetään, että kun jäsenvaltiot arvioivat, täyttyykö direktiivin 2004/38/EY mukainen vaatimus kattavasta sairausvakuutuksesta, niiden olisi varmistettava, että työvoiman ulkopuolella olevat liikkuvuutta harjoittavat EU:n kansalaiset voivat täyttää tämän vaatimuksen.
5. Johdanto-osaan lisätään 5 c kappale, jossa selvennetään, että direktiiviin 2004/38/EY sisältyvät rajoitukset, jotka koskevat työvoiman ulkopuolella olevien liikkuvuutta harjoittavien EU:n kansalaisten yhdenvertaista kohtelua, eivät syrjäytä näiden henkilöiden perusoikeuksia, sellaisina kuin ne on tunnustettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa.
6. Johdanto-osan 24 kappaletta muutetaan sisällyttämällä siihen viittaus uuteen pitkäaikaishoitoon liittyviä etuuksia koskevaan lukuun.
7. Johdanto-osaan lisätään 35 a kappale, jossa selitetään, että perhe-etuudet, joilla on tarkoitus korvata tuloja lastenhoitokausilta, ovat perhe-etuuksien erityinen ryhmä ja niitä on kohdeltava yksilöllisenä ja henkilökohtaisena oikeutena, edellyttäen että kyseinen etuus sisältyy perusasetuksen liitteessä XIII olevan 1 osan luetteloon. Tämä tarkoittaa sitä, että toimivaltaisella jäsenvaltiolla ei ole velvollisuutta myöntää johdettuja oikeuksia tällaisen etuuden osalta vakuutetun perheenjäsenille. Toissijaisesti toimivaltainen jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta perusasetuksen 68 artiklan 2 kohdan mukaisia päällekkäisyyden estämistä koskevia sääntöjä ja myöntää tällaiset etuudet täysimääräisinä niihin oikeutetulle henkilölle. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa tätä poikkeusta, se olisi lisättävä liitteessä XIII olevan 2 osan luetteloon, ja poikkeusta on sovellettava johdonmukaisesti kaikkiin etuuksiin oikeutettuihin henkilöihin.
8. Johdanto-osan 39 a kappaleessa viitataan asiaan liittyviin EU:n tietosuojavälineisiin.
9. Johdanto-osaan lisätään 46 kappale, jossa viitataan komissiolle SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettyyn valtaan hyväksyä delegoituja säädöksiä kaikkien perus- ja täytäntöönpanoasetuksen liitteiden muuttamiseksi. Nämä liitteet sisältävät maakohtaisia tietoja, joissa tuodaan esiin jäsenvaltioiden järjestelmien erot.

10. Johdanto-osaan lisätään 47 kappale, jossa korostetaan, että perusasetuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet ja että perusasetus on pantava täytäntöön näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
11. Johdanto-osaan lisätään 48 kappale, jossa selvennetään, että millään perusasetukseen sisältyvällä säännöksellä ei rajoiteta riippumattomia oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka tunnustetaan Euroopan ihmisoikeussopimuksessa.
12. Ehdotuksella muutetaan 1 artiklaa, jotta voidaan ottaa huomioon pitkäaikaishoitoon liittyviä etuuksia koskeva ehdotettu uusi 1 a luku. Artiklan d alakohdassa määritellään pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet ja täsmennetään, mistä tekijöistä nämä etuudet muodostuvat. Määritelmässä otetaan huomioon trESS-verkoston analyysi²¹ ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö²², ja se on vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen mukainen.
13. Ehdotuksella muutetaan 3 artiklan 1 kohtaa sisällyttämällä siihen pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet sosiaaliturvan erillisenä alana.
14. Ehdotuksen 4 artiklassa säädetään, että kun tehdään päätöstä sosiaaliturvaetuuksien myöntämisestä työvoiman ulkopuolella oleville liikkuvuutta harjoittaville EU:n kansalaisille vastaanottavassa jäsenvaltiossa, yhdenvertaisen kohtelun periaatteeseen voidaan soveltaa direktiivin 2004/38/EY mukaista vaatimusta laillisesta oleskelusta. Tätä säännöstä sovellettaessa – lukuun ottamatta oikeutta saada sosiaaliavustusta direktiivin 2004/38/EY mukaisesti – työvoiman ulkopuolella olevia liikkuvuutta harjoittavia EU:n kansalaisia eivät ole liikkuvuutta harjoittavat työnhakijat, joilla SEUT-sopimuksen 45 artiklan²³ mukaisesti on oleskeluoikeus vastaanottavassa jäsenvaltiossa sinä aikana, kun he hakevat työtä sieltä.
15. Ehdotuksella muutetaan 11 artiklan 2 kohtaa niin, että otetaan huomioon pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien uusi määritelmä. Myös sen 5 kohta päivitetään, jotta voidaan linjata 'kotiaseman' määritelmä lentotoimintaan liittyvistä teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti 5 päivänä lokakuuta 2012 annetun komission asetuksen (EU) N:o 965/2012, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä tammikuuta 2014 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 83/2014²⁴, liitteessä III olevan osaston FTL 14 alakohtaan sisältyvän uuden määritelmän mukaiseksi.
16. Ehdotuksella muutetaan 12 artiklaa sen selventämiseksi, että 'lähetetyllä työntekijällä' on sama merkitys kuin direktiivissä 96/71/EY. Tällä selvennyksellä ei kuitenkaan muuteta artiklan henkilöllistä soveltamisalaa vaan vain linjataan käytetyt käsitteet kyseisissä säädöksissä käytettyjen mukaisiksi. Muutoksissa säädetään lisäksi, että 12 artiklan 1 kohtaan sisältyvää kieltoa, jonka mukaan lähetettyä työntekijää ei saa korvata toisella lähetetyllä työntekijällä, olisi sovellettava myös itsenäisiin ammatinharjoittajiin.

21 trESS Think Tank Report 2011, Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects (http://www.tress-network.org/tress2012/EUROPEAN%20RESOURCES/EUROPEANREPORT/trESSIII_ThinkTankReport-LTC_20111026FINAL_amendmentsEC-FINAL.pdf).

22 Asia C-160/96 *Molenaar* (EU:C:1998:84), asia C-215/99 *Jauch* (EU:C:2001:139), asiat C-502/01 ja C-31/02 *Gaumain-Cerri* ja *Barth* (EU:C:2004:413).

23 Asia C-282/89 *Antonissen* (EU:C:1991:80). Ks. myös asia C-67/14 *Alimanovic* (EU:C:2015:597), 57 kohta.

24 EUVL L 28, 31.1.2014, s. 17.

17. Ehdotuksella lisätään 13 artiklaan 4 a kohta, jossa säädetään selvästi lainvalintasäännöstä tapauksessa, jossa henkilö saa samanaikaisesti työttömyysetuutta yhdestä jäsenvaltiosta ja on työssä toisessa jäsenvaltiossa. Siinä tarjotaan lakisääteinen perusta hallintotoimikunnan suositukseen N:o U1²⁵ sisältyville periaatteille.
18. Ehdotuksella muutetaan 32 artiklaa säätämällä perheenjäsenten johdettuja oikeuksia koskevista selvistä prioriteettisäännöistä tapauksissa, joissa luontoisetuksina myönnettäviin sairausetuksiin on useamman kuin yhden jäsenvaltion lainsäädännön nojalla päällekkäinen oikeus.
19. Ehdotuksella poistetaan 34 artikla, jotta voidaan ottaa huomioon pitkäaikaishoitoon liittyviä etuuksia koskeva uusi 1 a luku.
20. Ehdotuksella lisätään 1 a luku, joka on pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien yhteensovittamista koskeva erillinen luku.
- Uudessa 35 a artiklassa annetaan pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien yhteensovittamista koskevat yleiset säännökset, jotka on linjattu sairausetuksia koskevien sääntöjen mukaisiksi.
- Artiklan 1 kohdassa viitataan perusasetuksen III osaston 1 luvun sovellettaviin säännöksiin.
- Artiklan 2 kohdassa vahvistetaan hallintotoimikunnan velvoite laatia luettelo kaikista jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisista pitkäaikaishoitoon liittyvistä etuuksista.
- Artiklan 3 kohdassa säädetään poikkeuksesta, joka koskee pitkäaikaishoitoon liittyvien rahaetuuksien yhteensovittamista uuden luvun nojalla, antamalla jäsenvaltioille mahdollisuus koordinoida etuuksia perusasetuksen III osaston muiden lukujen nojalla. Liitteessä XII luetellaan tällaiset etuudet.
- Nykyiseen 34 artiklaan sisältyvät säännökset, jotka koskevat pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien päällekkäisyyden estämistä, sisällytetään uuteen 35 b artiklaan, lukuun ottamatta 2 kohtaa, joka sisällytetään uuden 35 a artiklan 2 kohtaan.
- Uudessa 35 c artiklassa esitetään pitkäaikaishoitoon liittyviä etuuksia koskevat korvaussäännöt laitosten välillä. Sen 1 kohdassa säädetään 35 artiklan soveltamisesta pitkäaikaishoitoon liittyviin etuuksiin. Artiklan 2 kohdassa säädetään sairausvakuutuslaitosten toissijaisesta toimivallasta korvauksiin tapauksissa, joissa pitkäaikaishoitoon liittyvistä luontoisetuksista ei ole erityistä lainsäädäntöä. Tämä noudattelee työtapaturmiin ja ammattitauteihin liittyviä etuuksia koskevan 40 artiklan 2 kohdan logiikkaa.
21. Ehdotuksella muutetaan 50 artiklan 2 kohtaa poistamalla siitä tarpeeton viittaus 52 artiklan 1 kohdan a alakohtaan, koska toisessa jäsenvaltiossa täyttyneitä vakuutuskausia ei oteta huomioon laskettaessa 52 artiklan 1 kohdan alakohdan mukaisia itsenäisiä etuuksia.
22. Ehdotuksella muutetaan 61 artiklaa poistamalla siitä 1 kohtaan sisältyvät kausien yhteenlaskemista koskevat erityissäännökset. Sen sijaan sovelletaan 6 artiklan mukaisia yhteenlaskemista koskevia yleisiä säännöksiä niin, että jäsenvaltio, jossa henkilö viimeksi toimi, ottaa tarpeen mukaan huomioon toisessa jäsenvaltiossa aiemmin täyttyneet vakuutus-, työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen

25

Suositus N:o U1, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2009, osa-aikaista ammatti- tai liiketoimintaa muussa jäsenvaltiossa kuin asuinvaltiossa harjoittaviin työttömiin henkilöihin sovellettavasta lainsäädännöstä (EUVL C 106, 24.4.2010, s. 49).

kaudet, edellyttäen että viimeisimmät vakuutus-, työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kaudet täyttyivät kyseisessä jäsenvaltiossa ja kestivät vähintään kolme kuukautta.

23. Ehdotuksella muutetaan 64 artiklaa pidentämällä kautta, jonka ajaksi toisesta jäsenvaltiosta työtä hakeva työtön työnhakija voi pyytää työttömyysetuuksien siirtämistä, kolmesta kuukaudesta kuuteen kuukauteen (tai sen kauden loppuajaksi, jona etuuteen on oikeus, jos se on lyhempi kuin kuusi kuukautta). Jäsenvaltiot voivat pidentää tämän kuuden kuukauden kauden toimivaltaisessa jäsenvaltiossa työttömyysetuuksiin oikeutetun kauden koko kestoajaksi.
24. Uudella 64 a artiklalla täydennetään 61 artiklaa. Siinä säädetään, että työttömät, jotka siirtävät asuinpaikkansa toiseen jäsenvaltioon ja jäävät työttömiksi kyseisessä jäsenvaltiossa alle kolmen kuukauden vakuutuskausiin oikeuttavan työskentelyn jälkeen, voivat pyytää työttömyyteen liittyvien rahaetuksiensa siirtämistä aiemmasta vakuutusjäsenvaltiosta. Tällöin heidän on rekisteröidyttävä sen jäsenvaltion työvoimapalveluun, jossa he toimivat viimeksi, ja noudatettava kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla työttömyysetuuksien hakijoihin sovellettavia velvollisuuksia.
25. Asetuksen 65 artiklaa muutetaan ottamalla käyttöön uusia säännöksiä, jotka koskevat työttömyysetuuksien maksamista rajatyöntekijöille ja muille toisessa jäsenvaltiossa työskenteleville, jotka viimeisimmän työskentely kautensa ajan asuivat toimivaltaisen jäsenvaltion ulkopuolella.

Artiklan 1 kohdassa säädetään, että tällaisia henkilöitä on kohdeltava ikään kuin he asuisivat toimivaltaisessa jäsenvaltiossa.

Artiklan 2 kohdassa säädetään, että henkilöt, jotka työskentelivät alle 12 kuukautta toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, saavat etuuksia asuinvaltiosta. Työntekijä, jolla on oikeus työttömyysetuuksiin toimivaltaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla ilman turvautumista 6 artiklan mukaiseen yhteenlaskemisen periaatteeseen, voi kuitenkin saada työttömyysetuudet kyseisestä jäsenvaltiosta.

Artiklan 3 kohdassa säädetään poikkeuksesta 64 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiseen normaaliin velvollisuuteen, jonka mukaan työttömän, joka haluaa siirtää työttömyysetuutensa toiseen jäsenvaltioon, on oltava rekisteröityneenä toimivaltaisen jäsenvaltion työvoimapalvelussa vähintään neljän viikon ajan. Poikkeusta sovelletaan kokonaan työttömänä olevan henkilön tapauksessa, jos hän haluaa etsiä työtä asuinjäsenvaltiossaan ja hakee työttömyysetuutta koko siksi ajaksi, joksi hän on siihen oikeutettu. Artiklan 4 kohdassa annetaan tällaisille henkilöille mahdollisuus valita, rekisteröityvätkö he asuinjäsenvaltion vai aiemman työskentelyjäsenvaltion työvoimapalveluun.

Artiklan 5 kohdassa selvennetään, että 2–4 kohtaa ei sovelleta henkilöön, joka on osittain tai ajoittain työttömänä. Tällaiset henkilöt voivat hakea työttömyysetuuksia vain aiemmasta työskentelyjäsenvaltiosta.

26. Ehdotuksella lisätään 68 b artikla, jossa säädetään erityisistä yhteensovittamissäännöistä, jotka koskevat perhe-etuuksia, joilla on tarkoitus korvata tuloja lastenhoitokausilta ja jotka esitetään uudessa liitteessä XIII olevan I osan luettelossa. Siinä säädetään, että tällaisia etuuksia on kohdeltava yksilöllisenä ja henkilökohtaisena oikeutena eikä koko perhettä koskevana etuutena. Toissijaisesti toimivaltainen jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta perusasetuksen 68 artiklan 2 kohdan mukaisia päällekkäisyyden estämistä koskevia sääntöjä ja myöntää tällaiset

etuudet täysimääräisinä niihin oikeutetulle henkilölle. Tällaiset jäsenvaltiot esitetään liitteessä XIII olevan II osan luettelossa.

27. Asetukseen lisätään uusi 75 a artikla, jolla annetaan enemmän painoarvoa täytäntöönpanoasetuksen 89 artiklan 3 kohtaan sisältyvälle velvollisuudelle, jonka mukaan toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että niiden laitokset ovat tietoisia yhteensovittamiseen liittyvistä velvollisuuksista, myös hallintotoimikunnan päätöksistä, ja noudattavat niitä. Sillä myös otetaan käyttöön velvollisuus edistää yhteistyötä toimivaltaisten laitosten ja työsuojeluvirastojen välillä jäsenvaltioiden tasolla.
28. Asetukseen lisätään 76 a artikla, jolla annetaan Euroopan komissiolle SEUT-sopimuksen 291 artiklan mukaisesti valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään noudatettavat menettelyt, jotta voidaan varmistaa perusasetuksen 12 ja 13 artiklaan sisältyvien erityisten sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen toiseen jäsenvaltioon lähetettyihin tai muihin komennustyötä tekeviin työntekijöihin ja toiseen jäsenvaltioon lähteviin itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä toimintaa kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa harjoittaviin henkilöihin. Näillä toimenpiteillä olisi vahvistettava vakiomenettelyt, joilla myönnetään, kiistetään ja peruutetaan edellä tarkoitetuissa tilanteissa oleviin henkilöihin sovellettavan lainsäädännön todistavat PDA1-asiakirjat.
29. Asetukseen lisätään 87 b artikla, jossa täsmennetään tällä asetuksella käyttöön otettuja muutoksia koskevat siirtymäsäännökset. Siirtymäsäännökset ovat vakiomuotoiset lukuun ottamatta 4 kohtaa, jolla otetaan käyttöön erityisiä entisten rajatyöntekijöiden työttömyysetuuksien yhteensovittamista koskevia siirtymäsäännöksiä. Siinä säädetään, että voimassa olevia säännöksiä sovelletaan edelleen niihin etuuksiin, jotka on myönnetty henkilöille ennen uusien säännösten voimaantuloa.
30. Asetuksen 88 artikla korvataan uudella 88 ja 88 a artiklalla, jotka liittyvät asetusten liitteiden päivittämismenettelyyn. Nämä liitteet sisältävä maakohtaisia tietoja, joissa tuodaan esiin jäsenvaltioiden järjestelmien erot. Muutoksella laajennetaan täytäntöönpanoasetuksen 92 artiklassa säädettyjä nykyisiä valtuuksia, jotta komissio voi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti hyväksyä delegoituja säädöksiä kaikkien perusasetuksen liitteiden muuttamiseksi. Nopeammalla liitteiden muutosprosessilla, jossa voidaan ottaa huomioon muutokset kansallisella tasolla, taataan suurempi avoimuus ja oikeusvarmuus sidosryhmien kannalta ja parempi suoja kansalaisten kannalta. Asiaa valmistellessaan Euroopan komissio toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, paremmasta sääntelystä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen²⁶ mukaisesti.

2 artikla

Ehdotuksen 2 artikla koskee muutoksia täytäntöönpanoasetukseen.

1. Asetuksen johdanto-osaan lisätään uusi 18 a kappale, jossa viitataan sovellettavaan erityismenettelyyn, jos jäsenvaltio ei pysty ilmoittamaan vuotuisia keskimääräisiä kustannuksia henkeä kohti kussakin ikäryhmässä tietyltä viitevuodelta luontoisetuuksien kustannusten korvaamiseksi kiinteiden määrien perusteella.
2. Johdanto-osan 19 kappaletta muutetaan niin, että päivitetään viittaus keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin

liittyvien saatavien perinnässä 26 päivänä toukokuuta 2008 annettuun direktiiviin 2008/55/EY, joka on korvattu keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetulla direktiivillä 2010/24/EU²⁷.

3. Johdanto-osaan lisätään uusi 25 ja 26 kappale, joissa viitataan uusiin petosten ja virheiden torjuntaa koskeviin säännöksiin EU:n tietosuojaperiaatteiden mukaisesti.
4. Asetuksen 1 artiklaa muutetaan sisällyttämällä siihen uusi 'petoksen' määritelmä 5 artiklan 2 kohdan uuden säännöksen mukaisesti. Se perustuu määritelmään, jota käytetään tiedonannossa "EU:n kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä vapaa liikkuvuus: viisi merkityksellistä toimenpidettä"²⁸.
5. Asetuksen 2 artiklaa muutetaan niin, että siinä vahvistetaan perusteet, joiden mukaan jäsenvaltioilla on mahdollisuus vaihtaa säännöllisesti asetusten soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden tietoja, jotta voidaan yksilöidä mahdollisia petoksia tai virheitä asetusten soveltamisessa. Säännöksen piiriin kuuluvaan tiedonsiirtoon sovelletaan perusasetuksen 77 artiklassa olevia velvollisuuksia, joiden mukaan tietojen siirrossa noudatetaan unionin säännöksiä, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja vapaassa liikkumisessa.
6. Asetuksen 3 artiklan 3 kohtaa muutetaan niin, että siinä täsmennetään oikeudet, jotka rekisteröidyllä henkilöllä on EU:n tietosuojalainsäädännön nojalla, ja säädetään, että rekisteröity voi pyytää asuinjäsenvaltion toimivaltaista viranomasta koordinoimaan rekisteröidyn tekemät pyynnöt, jotka koskevat asetusten nojalla käsiteltyjä henkilötietoja.
7. Asetuksen 5 artiklaan tehdään muutos, jonka mukaan laitoksen myöntämä toteava asiakirja on pätevä vain, jos kaikki pakolliset tiedot on täytetty.

Asiakirjan myöntäneen laitoksen on pyynnöstä tarkistettava asiakirjan myöntämisen perusteet ja tarvittaessa oikaistava tai peruutettava asiakirja 25 työpäivän kuluessa. Jos hakija on tehnyt petoksen, asiakirja peruutetaan taannehtivasti.

Lisäksi asiakirjan myöntäneen laitoksen on toimitettava pyynnön esittäneelle laitokselle kaikki käytettävissä oleva näyttö, johon sen päätös perustui, 25 työpäivän kuluessa tai ilmeisen kiireellisissä tapauksissa kahden työpäivän kuluessa.
8. Asetuksen 14 artiklan 1 kohtaa muutetaan perusasetuksen 12 artiklan 1 kohdan muutosten huomioon ottamiseksi. Lisäksi siinä säädetään, että vaatimus, jonka mukaan toiseen jäsenvaltioon lähetetyn tai muun komennustyötä tekevän työntekijän oli aiemmin kuuluttava lähettävän jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, ei edellytä kuulumista työnantajan sijoittautumisjäsenvaltion järjestelmään.
9. Asetuksen 14 artiklan 5 a alakohdassa selvennetään, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa, jonka mukaan työntekijään sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa työnantajan tai yrityksen kotipaikka tai liiketoimintapaikka sijaitsee, sovelletaan vain, jos työnantaja tai yritys harjoittaa tavallisesti merkittävää toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa. Ellei näin ole, työntekijään sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa työnantajan pääasiallinen toiminta tapahtuu tai yrityksen toiminnan keskuspaikka sijaitsee. Tämä on määritettävä täytäntöönpanoasetuksen 14 artiklan 9 ja 10 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti. Artiklan 5 a kohdan toinen alakohta poistetaan, koska se on

27 EUVL L 84, 31.3.2010.

28 COM(2013) 837 final.

tarpeeton, kun otetaan huomioon perusasetuksen 11 artiklan 5 kohtaan tehdyt muutokset.

10. 14 artiklaan lisätään 12 kohta, joka sisältää lainvalintasäännöksen tilanteessa, jossa henkilö, joka asuu kolmannessa maassa, joka ei kuulu asetusten soveltamisalaan, harjoittaa toimintaa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa ja häneen sovelletaan jonkin näistä valtioista sosiaaliturvalainsäädäntöä. Muutoksen mukaan tällaiseen henkilöön sovelletaan vain sen jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädäntöä, jossa työnantajan tai yrityksen kotipaikka tai liiketoimintapaikka sijaitsee tai jossa henkilön toiminnan keskuspaikka sijaitsee.
11. Asetuksen 15 artiklan 2 kohtaa muutetaan niin, että säädetään esitettävän asiakirjan A1, jäljempänä 'PDA1', myöntämisestä perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuille ohjaamomiehistöön tai matkustamomiehistöön jäsenille.
12. Asetuksen 16 artiklaa muutetaan järkeistämällä sovellettavan lainsäädännön määrittämismenettelyä tilanteessa, jossa toimintaa harjoitetaan kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa. Artiklan 1 ja 5 kohdassa säädetään, että työnantaja voi panna menettelyn vireille työntekijöidensä puolesta ja että työnantajalle on ilmoitettava, kun on tehty päätös siitä, mitä sosiaaliturvalainsäädäntöä sovelletaan. Artiklan 2 kohtaan tehtyjen muutosten mukaan päätöksestä on ilmoitettava myös sen jäsenvaltion laitokselle, jossa työnantaja sijaitsee. Muutetussa 3 kohdassa säädetään, että nykyinen menettely, jossa alustavasta määrittelystä tulee lopullinen vasta jos mikään muu asiaan liittyvä laitos ei kiistä päätöstä kahden kuukauden kuluessa, rajataan vain tilanteisiin, joissa asuinpaikan laitos määrittää, että sovelletaan toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä.
13. Asetuksen 19 artiklaa muutetaan niin, että toimivaltaisilla laitoksilla on velvollisuus todentaa asiaan kuuluvat tiedot ennen kuin ne myöntävät PDA1-asiakirjan, jossa määritetään sen haltijaan sovellettava lainsäädäntö. Tämä on tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaista²⁹. Siinä myös säädetään, että sosiaaliturvalaitoksilla sekä työsuojelu-, vero- ja maahanmuuttoviranomaisilla on oikeus vaihtaa suoraan tietoja asianomaisten henkilöiden sosiaaliturvatilanteesta, jotta varmistetaan työhön, terveyteen ja turvallisuuteen, maahanmuuttoon ja verotukseen liittyvien oikeudellisten velvollisuuksien noudattaminen (tällaisen tietojen vaihdon yksityiskohdat täsmennetään hallintotoimikunnan päätöksellä). Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava rekisteröidyille tarkat ja riittävät tiedot siitä, mitä tarkoitusta varten heidän henkilötietojaan käsitellään.
14. Asetuksen III osaston 1 lukua muutetaan niin, että laajennetaan se koskemaan pitkäaikaishoitoon liittyviä etuuksia.
15. Asetuksen 23 artiklaa, 24 artiklan 3 kohtaa, 28 artiklan 1 kohtaa ja 31 ja 32 artiklaa muutetaan sen varmistamiseksi, että niitä sovelletaan pitkäaikaishoitoon liittyviin etuuksiin. Virkamiesten erityisjärjestelmien osalta etuudet on lueteltava liitteessä 2.
16. Asetuksen 43 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään tilanteista, joissa kansallisessa lainsäädännössä annetaan vapaaehtoisen tai valinnaisen vakuutuksen vakuutuskausille erilaiset arvot eikä toimivaltainen laitos voi määrittää kyseistä määrää asianomaiselta kaudelta. Tämä alakohta poistetaan. Hallintotoimikunnan tekemässä tarkastelussa pääteltiin, että sääntöä ei enää tarvita.

17. Asetuksen 55 artiklan 4 kohtaa muutetaan vahvistamalla kolmannessa alakohdassa tarkoitettua valvontamenettelyä niin, että tehdään kuukausittaisista seurantaraporteista pakollisia.
18. Asetuksen 55 artiklan 7 kohtaa muutetaan säätämällä, että nykyisiä säännöksiä, jotka koskevat työttömyysetuuksien siirtämistä toiseen jäsenvaltioon, sovelletaan soveltuvin osin, kun kyseessä on perusasetuksen uuteen 64 a artiklaan perustuva etuuksien siirtäminen.
19. Asetukseen lisätään uusi 55 a artikla perusasetuksen 64 a artiklan nojalla sen varmistamiseksi, että aiemman vakuutusjäsenvaltion toimivaltainen laitos saa kaikki tarvittavat tiedot, jotta se voi arvioida asianomaisen henkilön oikeuden työttömyysetuuksiin.
20. Asetuksen 56 artiklaa muutetaan perusasetuksen 65 artiklan muutosten huomioon ottamiseksi.
21. Asetuksen IV osaston I luku nimetään uudelleen sen huomioon ottamiseksi, että tätä lukua sovelletaan myös pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien korvaamiseen tosiasiallisten menojen tai kiinteiden määrien perusteella.
22. Asetuksen 64 artiklan 1 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa muutetaan parantamalla perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdassa ja 25 ja 26 artiklassa säädettyjen kiinteisiin määriin perustuvien jäsenvaltioiden välisten korvausten laskentamenetelmän tarkkuutta soveltamalla kolmea eri ikäryhmää 65-vuotiaisiin ja sitä vanhempiin.
23. Kiinteisiin määriin perustuvaa luontoisetuuksien korvausta koskevaa 65 artiklan 1 kohtaa muutetaan selventämällä, että jos jäsenvaltio ei pysty ilmoittamaan keskimääräisiä vuotuisia kustannuksia tietyltä vuodelta vaaditussa määräajassa, hallintotoimikunta voi pyynnöstä hyväksyä virallisessa lehdessä julkaistujen välittömästi edeltävää vuotta koskevien keskimääräisten vuotuisten kustannusten käyttämisen. Poikkeusta ei voida myöntää peräkkäisille vuosille.
24. Asetuksen 70 artikla poistetaan perusasetuksen 65 artiklaan tehtyjen muutosten seurauksena (entisten rajatyöntekijöiden työttömyysetuuksien korvaamista koskevien sääntöjen poistaminen).
25. Asetuksen 73 artiklan 1 ja 2 kohtaa muutetaan ja artiklaan lisätään 3 kohta, jolla laajennetaan saatavien selvittämiseen liittyvän kuittausmenettelyn soveltaminen tapauksiin, jotka johtuvat sovellettavan lainsäädännön taannehtivasta muutoksesta. Lisäksi artiklaan lisätään 4 kohta, jotta voidaan varmistaa, että kansallisessa lainsäädännössä säädetyt aikarajat eivät haittaa laitosten välistä kuittausmenettelyä. Kun otetaan huomioon, että täytäntöönpanoasetuksen 82 artiklan 1 kohdan b alakohdassa on jo otettu käyttöön viiden vuoden vanhentumisaika perintämenettelyä varten, artiklaan lisätään 5 kohta, jossa säädetään, että viiden vuoden vanhentumisaikaa sovelletaan myös 73 artiklan mukaiseen kuittausmenettelyyn laskemalla taaksepäin siitä päivästä lähtien, jona täytäntöönpanoasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tai 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltioiden välisten erimielisyyksien ratkaisumenettely käynnistyi.
26. Ehdotuksella muutetaan 75–82 ja 84 artiklaa ja lisätään 85 a artikla, jolla päivitetään täytäntöönpanoasetuksen V osaston III lukuun sisältyviä perintämenettelyjä. Nykyiset menettelyt perustuvat menettelyihin, jotka on vahvistettu direktiivissä 2008/55/EY, joka on sittemmin korvattu direktiivillä 2010/24/EU. Muutokset koskevat erityisesti yhdenmukaista asiakirjaa, jota käytetään

täytäntöönpanotoimenpiteisiin, ja vakiomuotoisia menettelyjä, joilla voidaan pyytää vastavuoroista apua ja ilmoittaa saatavaan liittyvistä asiakirjoista ja päätöksistä.

27. Asetuksen 75 artiklaa muutetaan vahvistamalla jäsenvaltioille oikeusperusta vaihdettujen tietojen käyttöä varten tämän asetuksen piiriin kuuluvilla aloilla, myös direktiivin 2010/24/EU piiriin kuuluvien verojen ja maksujen arviointia ja täytäntöönpanoa varten. Siinä myös vahvistetaan oikeusperusta viranomaisille ilman edeltävää pyyntöä tapahtuvaa tiedonvaihtoa varten sosiaaliturvamaksujen palautuksiin liittyvissä tapauksissa.
28. Asetuksen 76 artiklaa muutetaan rajoittamalla jäsenvaltioiden mahdollisuutta kieltäytyä tietojen toimittamisesta, jos tämä olisi hyödyllistä saatavan perimisessä.
29. Asetuksen 77 artiklaa muutetaan ottamalla käyttöön yhdenmukainen ilmoituslomake. Muutoksella myös selvennetään, että ilmoituspyyntö olisi tehtävä, jos pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltio ei kykene itse tekemään ilmoitusta sääntöjensä mukaisesti tai jos kyseisen valtion tekemä ilmoitus aiheuttaisi kohtuuttomia vaikeuksia.
30. Asetuksen 78 artiklaa muutetaan ottamalla käyttöön poikkeuksia jäsenvaltion velvollisuuteen antaa apua perintämenettelyyn tapauksissa, joissa on selvää, että täyteen perintään on olemattomat mahdollisuudet tai että menettely aiheuttaisi kohtuuttomia vaikeuksia.
31. Asetuksen 79 artiklaa muutetaan ottamalla käyttöön perimisen täytäntöönpanoon tarkoitettu yhdenmukainen asiakirja, joka tunnustetaan suoraan toisessa jäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden edustajat hallintotoimikunnassa tukivat voimakkaasti yhdenmukaisen täytäntöönpanoasiakirjan käyttöönottoa.³⁰
32. Asetuksen 80 artiklaa muutetaan selkeyttämällä olosuhteita, joissa pyynnön vastaanottanut elin voi vähentää aiheutuneet kustannukset perittävänä olevasta saatavasta.
33. Asetuksen 81 artiklalla mukautetaan riitauttamista koskevia säännöksiä, jotta voidaan ottaa huomioon muutokset, jotka on tehty ilmoittamismenettelyyn ja yhdenmukaiseen täytäntöönpanoasiakirjaan.
34. Asetuksen 82 artiklaa muutetaan selkeyttämällä vanhentumisaikoja, joita sovelletaan viisi vuotta vanhempia saatavia koskeviin avunantopyyntöihin.
35. Asetuksen 84 artiklaa muutetaan tuomalla selvästi esiin, milloin jäsenvaltio voi pyytää apua turvaamistoimiin liittyen. Siinä säädetään myös, että asiakirjaan, joka on laadittu turvaamistoimen sallimiseksi pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa, ei voida kohdistaa tunnustamis-, täydentämis- tai korvaamistoimia.
36. Asetuksen 85 artiklaa muutetaan ottamalla käyttöön säännös, jolla selvennetään pyynnön esittäneen elimen velvollisuutta korvata kustannukset, jotka ovat aiheutuneet pyynnön vastaanottaneelle elimelle perinnästä tilanteissa, joissa kustannuksia ei voida periä velalliselta tai vähentää saatavasta.
37. Asetukseen lisätään 85 a artikla, jolla mahdollistetaan pyynnön esittäneen elimen virkamiesten osallistuminen perintämenettelyyn toisessa jäsenvaltiossa, jos osapuolet ovat sopineet tästä ja se on pyynnön vastaanottaneen elimen järjestelyjen mukaista.

30

Pacolet J and De Wispelaere F Recovery Procedures Report (Network Statistics FMSSFE: 2015); laadittu asetuksen (EY) N:o 987/2009 86 artiklan 3 kohtaan sisältyvän uudelleentarkastelua koskevan velvollisuuden mukaisesti.

38. Asetuksen 87 artiklan 6 kohtaa muutetaan rajoittamalla poikkeusta, joka koskee kyseisessä artiklassa säädettyä maksuttoman keskinäisen hallinnollisen yhteistyön periaatetta, poistamalla velvollisuus hyvittää oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen suorittamien lääkärintarkastusten ja hallinnollisten tarkastusten kustannukset tapauksissa, joissa kyseinen laitos käyttää tuloksia täyttääkseen oman lainsäädäntönsä mukaiset velvollisuudet.
39. Asetuksen 89 artiklan 3 kohta poistetaan, koska kyseinen säännös on sisällytetty perusasetukseen sen 75 a artiklana.
40. Asetuksen 92 artikla poistetaan perusasetuksen 88 artiklaan tehtyjen muutosten vuoksi.
41. Ehdotuksella muutetaan 93 artiklaa ja lisätään 94 a artikla, jotta voidaan viitata perusasetuksen 87 b artiklan siirtymäjärjestelyihin ja erityisiin entisten rajatyöntekijöiden työttömyysetuuksien yhteensovittamista koskeviin siirtymäsäännöksiin.
42. Asetuksen 96 artiklaa muutetaan säätämällä, että sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72³¹ 107 artiklan nojalla tehtävää valuutan muuntamista varten toimivaltaiset laitokset voivat käyttää täytäntöönpanoasetuksen 90 artiklan mukaisesti julkaistuja muutokursseja.

3 artikla

Artiklassa täsmennetään uusien säännösten voimaantulo.

Liite

1. Liite sisältää muutokset perusasetuksen liitteisiin. Liitteitä on päivitettävä säännöllisin väliajoin etenkin jäsenvaltioiden lainsäädäntöön tehtävien muutosten vuoksi.
2. Perhe-etuuksien yhteensovittamiseen liittyviä poikkeuksia koskevaa perusasetuksen liitettä I muutetaan, jotta voidaan ottaa huomioon kansallisen lainsäädännön muutokset, jotka koskevat elatustukia Slovakian ja Ruotsin osalta ja erityisiä synnytys- ja adoptioavustuksia Unkarin, Romanian ja Ruotsin osalta.
3. Kahdenvälisiä sopimuksia koskevaa perusasetuksen liitettä II muutetaan poistamalla viittaus ”ESPANJA–PORTUGALI”, joka ei ole enää voimassa.
4. Perusasetuksen liitettä III muutetaan 87 artiklan 10 a kohdan mukaisesti: Viroa, Espanjaa, Italiaa, Liettuaa, Unkaria ja Alankomaita koskevat kohdat poistetaan, koska niiden voimassaolo päättyi 1 päivänä toukokuuta 2014. Lisäksi Kroatia, Suomi ja Ruotsi poistetaan liitteestä III niiden omasta pyynnöstä.
5. Perusasetuksen liitteessä IV luetellaan jäsenvaltiot, jotka myöntävät enemmän oikeuksia eläkkeensaajille, jotka palaavat toimivaltaiseen jäsenvaltioon. Sitä muutetaan sisällyttämällä siihen Viro, Liettua, Malta, Portugali, Romania, Slovakia, Suomi ja Yhdistynyt kuningaskunta, jotka haluavat antaa täydet oikeudet sairausvakuutuksen luontoisetuksiin eläkkeensaajille, jotka palaavat niiden alueelle.

31 EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1 (Suomenk. erityispainos: Luku 05 Nide 001 s. 106).

6. Perusasetuksen liitteessä X luetellaan erityiset maksuihin perustumattomat rahaetuudet, ja sitä muutetaan jäsenvaltioiden lainsäädännön muutosten huomioon ottamiseksi.
- Joitakin kohtia poistetaan, koska lueteltuja etuuksia ei enää ole (Tšekin sosiaaliavustus, Viron aikuisten vammaisten avustus, Unkarin kuljetusavustus ja Slovenian kansaneläke ja elatusapu) tai etuus on määritelty uudelleen ja kuuluu osana kansalliseen sosiaaliapulainsäädäntöön (Slovenian eläkkeensaajien tulotuki).
- Liitteeseen on lisättävä käyttöön otetut uudet etuudet, jotka täyttävät perusasetuksen 70 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset (Viron hautajaisavustus, Romanian eläkkeensaajien sosiaalituki ja Britannian henkilökohtaiseen riippumattomuuteen tarkoitetun maksun liikkuvuuskomponentti).
- Kahta Saksaa ja Ruotsia koskevaa kohtaa on päivitettävä, koska kansallista lainsäädäntöä on muutettu.
7. Perusasetuksen liitettä XI, joka sisältää erityissäännöksiä jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamiseksi, on päivitettävä.
- Saksaa koskevan kohdan muutoksella on tarkoitus varmistaa, että vanhempainlomaetuutta saaviin henkilöihin sovelletaan suotuisinta verojärjestelyä.
- Viroa koskevan kohdan muutoksessa säädetään pro rata -työkyvyttömyysetuuden laskentamenetelmästä perusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja täsmennetään, että Virossa täyttyneet asumiskaudet otetaan huomioon 16 vuoden iästä lähtien siihen asti, kun työkyvyttömyys ilmeni.
- Alankomaita koskevan kohdan muutoksen mukaan 'vastaavaa eläkettä' liitteessä XI olevan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti saavat henkilöt ja heidän perheenjäsenensä ovat oikeutettuja vastaavan eläkkeen ja lakisääteisen vanhuuseläkkeen perusteella saamaan sairausvakuutuksen luontoisetuuksia asuinjäsenvaltiossa Alankomaiden kustannuksella.
- Tšekin ja Slovakian osalta lisätään kaksi uutta kohtaa, jotka liittyvät Tšekin ja Slovakian liittotasavallan hajoamisen jälkeen 29 päivänä lokakuuta 1992 tehdyn sosiaaliturvasopimuksen soveltamiseen (sisältyy jo liitteessä II olevaan luetteloon). Tarkoituksena on ottaa huomioon niiden uusien lisäeläkkeiden erityispiirteet, jotka liittyvät näihin historiallisiin erityisolosuhteisiin.
- Ruotsia koskevan kohdan kaksi ensimmäistä kohtaa olisi poistettava tuomioistuimen asiassa C-257/10, *Bergström* (EU:C:2011:839) antaman tuomion seurauksena.
- Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevan kohdan 1, 2 ja 4 kohtaa muutetaan kansallisen lainsäädännön muutosten huomioon ottamiseksi.
8. Perusasetukseen lisätään uusi XII liite, jossa luetellaan 1 a luvun mukaisesti koordinoitavat pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet, joita tarkoitetaan 35 a artiklan 3 kohdassa.
9. Perusasetukseen lisätään uusi XIII liite, jossa luetellaan rahamääräiset perhe-etuudet, joilla on tarkoitus korvata tuloja lastenhoitokausilta ja joita tarkoitetaan 68 b artiklassa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 987/2009 muuttamisesta

(ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 48 artiklan, ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen, sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³², noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Nykyaikaistettua sosiaaliturvan yhteensovittamisjärjestelmää ryhdyttiin soveltamaan 1 päivästä toukokuuta 2010 asetuksilla (EY) N:o 883/2004 ja (EY) N:o 987/2009.
- (2) Näitä asetuksia päivitettiin 22 päivänä toukokuuta 2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 465/2012, jolla täydennettiin, selkeytettiin ja päivitettiin asetusten tiettyjä säännöksiä, etenkin sovellettavan lainsäädännön määrittämisen ja työttömyysetuuksien alalla, ja tehtiin teknisiä mukautuksia liitteissä oleviin viittauksiin jäsenvaltioiden lainsäädäntöön.
- (3) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevän hallintotoimikunnan arvioinneissa ja keskusteluissa on tullut esiin, että nykyaikaistamisprosessia olisi jatkettava pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien, työttömyysetuuksien ja perhe-etuuksien alalla.
- (4) On olennaisen tärkeää, että yhteensovittamissäännöt pysyvät samassa tahdissa oikeudellisen ja yhteiskunnallisen toimintaympäristön kehityksen kanssa ja että niillä helpotetaan edelleen kansalaisten oikeuksien harjoittamista ja taataan samalla oikeudellinen selkeys, taloudellisen rasisitteen oikeudenmukainen ja tasapuolinen jakautuminen jäsenvaltioiden laitosten kesken sekä sääntöjen hallinnollinen yksinkertaisuus ja täytäntöönpanokelpoisuus.
- (5) On tarpeen taata oikeusvarmuus selkeyttämällä, että työvoiman ulkopuolella oleville liikkuvuutta harjoittaville EU:n kansalaisille vastaanottavassa jäsenvaltiossa myönnettävien sosiaaliturvaetuuksien ehdoksi voidaan asettaa se, että henkilöllä on

32

EUVL C, , s. .

laillinen oleskeluoikeus kyseisessä jäsenvaltiossa Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY³³ mukaisesti. Tätä varten työvoiman ulkopuolella oleva kansalainen olisi erotettava selvästi työnhakijasta, jonka oleskeluoikeus johtuu suoraan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 45 artiklasta.

- (6) Pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet eivät tähän mennessä ole sisältyneet nimenomaisesti asetuksen (EY) N:o 883/2004 aineelliseen soveltamisalaan, vaan niitä on koordinoitu sairausetuuksina, mikä on johtanut oikeudelliseen epävarmuuteen sekä laitosten että pitkäaikaishoitoon liittyviä etuuksia hakevien henkilöiden kannalta. Asetuksessa on tarpeen vahvistaa pitkäaikaishoitoon liittyviä etuuksia koskevat vakaat ja asianmukaiset oikeudelliset puitteet, jotka sisältävät näiden etuuksien selkeän määritelmän.
- (7) Jotta varmistetaan EU:n lainsäädännössä käytetyn terminologian selkeys, termiä 'lähettäminen työhön toiseen jäsenvaltioon' olisi käytettävä vain palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/71/EY³⁴ vahvistetun merkityksen mukaisesti. Jotta palkattuja työntekijöitä ja itsenäisiä ammatinharjoittajia kohdeltaisiin johdonmukaisesti, on myös tarpeen, että erityissääntöjä, jotka koskevat sovellettavan lainsäädännön määrittämistä tilapäisesti toiseen jäsenvaltioon lähetettyjen tai muiden komennustyötä tekevien työntekijöiden tapauksessa, sovelletaan johdonmukaisesti sekä palkattuihin työntekijöihin että itsenäisiin ammatinharjoittajiin.
- (8) Työttömyysetuuksien alalla vakuutuskausien yhteenlaskemista koskevia sääntöjä olisi sovellettava yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa. Lukuun ottamatta 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja rajatyöntekijöitä, työttömyysetuuksiin liittyvien oikeuksien saamiseksi tehtävää vakuutuskausien yhteenlaskemista koskeviin sääntöihin olisi sovellettava ehtoa, jonka mukaan vakuutetulla on hiljattain täytynyt vähintään kolmen kuukauden vakuutuskausi kyseisessä jäsenvaltiossa. Aiemmin toimivaltaisen jäsenvaltion olisi oltava toimivaltainen kaikkien niiden vakuutettujen osalta, jotka eivät täytä tätä ehtoa. Tällöin viimeisimmän vakuutusjäsenvaltion työvoimapalveluun rekisteröitymisellä pitäisi olla sama vaikutus kuin sen jäsenvaltion työvoimapalveluun rekisteröitymisellä, jossa työtön oli aiemmin vakuutettu.
- (9) Katsauksessa Euroopan unionin kansalaisuuteen (2013)³⁵ annettujen suositusten mukaan on tarvetta pidentää työttömyysetuuksien siirron vähimmäiskesto kolmesta kuuteen kuukauteen, jotta voidaan parantaa työttömien mahdollisuuksia muuttaa toiseen jäsenvaltioon etsimään työtä ja integroitua työmarkkinoille ja puuttua näin ammattitaidon kysynnän ja tarjonnan epätasapainoon valtioiden rajojen yli.
- (10) On tarvetta varmistaa rajatyöntekijöiden ja muiden toisessa jäsenvaltiossa työskentelevien yhdenvertainen kohtelu varmistamalla, että rajatyöntekijät saavat työttömyysetuuksia viimeisimmästä työskentelyjäsenvaltiosta, edellyttäen että he ovat työskennelleet kyseisessä jäsenvaltiossa vähintään viimeisten kahdentoista kuukauden ajan.

33 EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

34 EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

35 COM(2013) 269 final.

- (11) Perhe-etuudet, joilla on tarkoitus korvata tuloja lastenhoitokausilta, on suunniteltu vastaamaan vanhemman yksilöllisiin ja henkilökohtaisiin tarpeisiin toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, minkä vuoksi ne voidaan erottaa muista perhe-etuuksista, koska niillä on tarkoitus kompensoida vanhemman tulojen tai palkan menetystä sinä aikana, joka käytetään lastenhoitoon, eikä pelkästään korvata yleisiä perheeseen liittyviä menoja.
- (12) Jotta mahdollistetaan asetuksen päivittäminen nopeasti kansallisen tason kehityksen perusteella, Euroopan komissiolle olisi siirrettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti valta hyväksyä säädöksiä tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 liitteiden muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio suorittaa asianmukaiset kuulemiset valmistelutöiden aikana, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta sääntelystä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen³⁶ mukaisesti. Jotta varmistetaan tasapuolinen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi saatava kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoiden, ja niiden asiantuntijoilla olisi oltava järjestelmällisesti pääsy delegoitujen säädösten valmistelua käsittelevien komission asiantuntijaryhmien kokouksiin.
- (13) Jotta voidaan tukea jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä torjua petoksia ja virheitä yhteensovittamissääntöjen soveltamisessa, on tarpeen vahvistaa oikeusperusta, jotta mahdollistetaan henkilötietojen käsittelyn helpottaminen sellaisten henkilöiden osalta, joihin asetuksia (EY) N:o 883/2004 ja (EY) N:o 987/2009 sovelletaan. Näin jäsenvaltiot voisivat verrata säännöllisesti toimivaltaisten laitostensa hallussa olevia tietoja toisen jäsenvaltion laitoksen hallussa oleviin tietoihin, jotta voidaan yksilöidä virheet tai epäjohtonmukaisuudet, jotka edellyttävät lisätutkimuksia.
- (14) Rekisteröityjen oikeuksien suojaamiseksi niin, että samalla helpotetaan jäsenvaltioiden oikeutettua etua tehdä yhteistyötä oikeudellisten velvollisuuksien täytäntöönpanon valvonnassa, on tarpeen täsmentää selvästi olosuhteet, joissa näiden asetusten nojalla vaihdettuja henkilötietoja voidaan käyttää muihin kuin sosiaaliturvatarkoituksiin, ja selkeyttää jäsenvaltioiden velvollisuuksia tarjota tarkkoja ja riittäviä tietoja rekisteröidyille.
- (15) Asiakirjojen todentamiseen ja peruuttamiseen liittyvän menettelyn nopeuttamiseksi (etenkin haltijaan sovellettavan sosiaaliturvalainsäädännön osalta) petosten ja virheiden tapauksessa on tarpeen tiivistää yhteistyötä ja tiedonvaihtoa myöntäneen laitoksen ja peruuttamista pyytävän laitoksen välillä. Jos asiakirjan pätevyydestä tai tukena olevan näytön oikeellisuudesta on epäilystä tai jos jäsenvaltioilla on erilaisia näkemyksiä sovellettavan lainsäädännön määrittämisestä, on jäsenvaltioiden ja asianomaisten henkilöiden edun mukaista, että kyseiset laitokset pääsevät sopimukseen kohtuullisessa ajassa.
- (16) Yhteensovittamissääntöjen tehokkaan ja vaikuttavan toiminnan varmistamiseksi on tarpeen selventää sovellettavan lainsäädännön määrittämistä koskevia sääntöjä sellaisten palkattujen työntekijöiden osalta, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, jotta voidaan parantaa yhdenvertaisuutta niihin ehtoihin nähden, joita sovelletaan henkilöihin, jotka on lähetetty harjoittamaan taloudellista toimintaa yhteen jäsenvaltioon. Lähettämistä koskevia sääntöjä, jotka koskevat sovellettavan lainsäädännön soveltamisen jatkamista, olisi lisäksi

sovellettava vain henkilöihin, joilla oli aiempi yhteys alkuperäjäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään.

- (17) Euroopan komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset asetuksen (EY) N:o 883/2004 12 ja 13 artiklan täytäntöönpanoa varten. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011³⁷ 5 artiklan mukaisesti.
- (18) Jos jäsenvaltio ei pysty ilmoittamaan keskimääräisiä vuotuisia kustannuksia henkilöä kohti kussakin ikäryhmässä viitevuodelta, on tarpeen säätää vaihtoehdosta, jonka mukaan jäsenvaltio voi toimittaa kyseistä vuotta koskevat saatavat virallisessa lehdessä julkaistujen välittömästi edeltävää vuotta koskevien vuotuisen keskimääräisten kustannusten perusteella. Kiinteisiin määriin perustuvan luontoisuuksien menojen korvauksen olisi oltava mahdollisimman lähellä tosiasiallisia menoja; sen vuoksi ilmoittamisvelvollisuudesta poikkeamiseen olisi saatava hallintotoimikunnan hyväksyntä, eikä poikkeusta pitäisi myöntää peräkkäisinä vuosina.
- (19) Kun otetaan huomioon tuomioistuimen oikeuskäytäntö asioissa C-345/09 *van Delft ja muut* (EU:C:2010:610) ja C-543/13 *Fischer-Lintjens* (EU:C:2015:359), on tarpeen helpottaa sovellettavan lainsäädännön taannehtivia muutoksia. Sen vuoksi kuittausmenettely, jota sovelletaan tilanteissa, joissa jonkin jäsenvaltion lainsäädäntöä sovellettiin tilapäisesti asetuksen (EY) N:o 987/2009 6 artiklan mukaisesti, olisi laajennettava koskemaan myös muita tapauksia, jotka johtuvat sovellettavan lainsäädännön taannehtivasta muutoksesta. Tässä yhteydessä on lisäksi tarpeen olla soveltamatta kansallisen lainsäädännön eriäviä vanhentumista koskevia säännöksiä, jotta varmistetaan, että kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut yhteensopimattomat aikarajat eivät haittaa laitosten välistä taannehtivaa selvittämistä, ja jotta samalla vahvistetaan yhdenmukainen viiden vuoden vanhentumisaika laskemalla taaksepäin edellä mainitun asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn alkamisesta, jotta varmistetaan, että tällaisten kiistojen ratkaisemiseksi tarkoitettu menettely ei vaarannu.
- (20) Tehokas periminen on keino estää ja torjua väärinkäytöksiä ja petoksia sekä taata sosiaaliturvajärjestelmien jouheva toiminta. Asetuksen (EY) N:o 987/2009 IV osaston III lukuun sisältyvät perintämenettelyt perustuvat keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 26 päivänä toukokuuta 2008 annetussa direktiivissä 2008/55/EY³⁸ vahvistettuihin menettelyihin ja sääntöihin. Kyseinen direktiivi on korvattu keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetulla direktiivillä 2010/24/EU³⁹, jolla otettiin käyttöön yhdenmukainen asiakirja, jota voidaan käyttää täytäntöönpanotoimenpiteisiin, sekä vakiomuotoinen lomake, jolla ilmoitetaan saataviin liittyvistä asiakirjoista ja toimenpiteistä. Hallintotoimikunnan asetuksen (EY) N:o 987/2009 86 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemässä tarkastelussa useimmat jäsenvaltiot pitivät hyödyllisenä direktiivissä 2010/24/EU säädetyin kaltaisen yhdenmukaisen täytäntöönpanoasiakirjan käyttöä. Sen vuoksi on tarpeen, että sosiaaliturvasaatavien perimiseen liittyvää keskinäistä avunantoa koskevissa

37 EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

38 EUVL L 150, 10.6.2008, s. 28.

39 EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1.

säännöissä otetaan huomioon direktiivin 2010/24/EU mukaiset uudet toimenpiteet, jotta periminen olisi tehokkaampaa ja yhteensovittamissäännöt toimisivat moitteettomasti.

- (21) Tiettyjen jäsenvaltioiden lainsäädäntöön tehtyjen muutosten ottamiseksi huomioon ja oikeusvarmuuden takaamiseksi sidosryhmien kannalta on tarpeen mukauttaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 liitteitä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 883/2004 seuraavasti:

1. Lisätään johdanto-osan 2 kappaleeseen toinen virke seuraavasti:

”Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 21 artiklalla taataan kaikille unionin kansalaisille oikeus vapaaseen liikkuvuuteen, jollei perussopimuksissa määrätystä tai niiden soveltamisesta annetuissa säännöksissä säädetystä rajoituksista ja ehdoista muuta johdu.”
2. Lisätään johdanto-osan 5 kappaleeseen ilmaisen ”asianomaisille henkilöille yhdenvertainen kohtelu” jälkeen seuraava ilmaisu:

”, edellyttäen että Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/38/EY⁴⁰ vahvistetut ehdot täyttyvät työvoiman ulkopuolella oleville liikkuvuutta harjoittaville EU:n kansalaisille vastaanottavassa jäsenvaltiossa myönnettävien sosiaaliturvaetuuksien osalta.”
3. Lisätään johdanto-osan 5 kappaleen jälkeen kappaleet seuraavasti:

”(5a) Euroopan unionin tuomioistuin on katsonut, että jäsenvaltioilla on oikeus asettaa työvoiman ulkopuolella oleville liikkuvuutta harjoittaville EU:n kansalaisille vastaanottavassa jäsenvaltiossa myönnettävien sellaisten sosiaaliturvaetuuksien, jotka eivät muodosta direktiivissä 2004/38/EY tarkoitettua sosiaaliavustusta, ehdoksi direktiivissä tarkoitettu laillinen oleskeluoikeus. Laillisen oleskeluoikeuden todentaminen olisi tehtävä direktiivin 2004/38/EY vaatimusten mukaisesti. Tätä varten työvoiman ulkopuolella oleva kansalainen olisi erotettava selvästi työnhakijasta, jonka oleskeluoikeus johtuu suoraan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 45 artiklasta. Tämän oikeuskäytännön kodifiointi on tarpeen, jotta parannetaan oikeusvarmuutta kansalaisten ja laitosten kannalta.

(5b) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että työvoiman ulkopuolella olevia liikkuvuutta harjoittavia EU:n kansalaisia ei estetä täyttämästä edellytystä, jonka mukaan heillä on oltava kattava sairausvakuutusturva vastaanottavassa jäsenvaltiossa direktiivissä 2004/38/EY säädetyn mukaisesti. Tämä saattaa edellyttää, että tällaisille kansalaisille annetaan mahdollisuus suorittaa oikeasuhteisia maksuja sairausvakuutusjärjestelmään siinä jäsenvaltiossa, jossa he asuvat vakinaisesti.

(5c) Direktiivistä 2004/38/EY tai muutoin unionin lainsäädännöstä johtuvista työvoiman ulkopuolella olevien henkilöiden oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun

koskevista rajoituksista huolimatta minkään tässä asetuksessa ei pitäisi rajoittaa perusoikeuksia, jotka on tunnustettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, etenkin oikeutta ihmisarvoon (1 artikla), oikeutta elämään (2 artikla) ja oikeutta saada terveydenhoitoa (35 artikla).”

4. Korvataan johdanto-osan 18b kappaleen ensimmäinen virke seuraavasti:

”Lentotoimintaan liittyvistä teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti 5 päivänä lokakuuta 2012 annetun komission asetuksen (EU) N:o 965/2012, sellaisena kuin se on muutettuna lentotoimintaan liittyvistä teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti annetun asetuksen (EU) N:o 965/2012 muuttamisesta 29 päivänä tammikuuta 2014 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 83/2014⁴¹, liitteessä III olevassa osastossa FTL määritellään ohjaamomiehistön tai matkustamomiehistön jäsenten ’kotiaseman’ käsite niin, että se tarkoittaa lentotoiminnan harjoittajan miehistön jäsenelle nimeämää paikkaa, jossa miehistön jäsen tavallisesti aloittaa ja lopettaa työjakson tai peräkkäisten työjaksojen sarjan ja jossa lentotoiminnan harjoittaja ei tavallisesti vastaa hänen majoituksestaan.”

5. Korvataan johdanto-osan 24 kappale seuraavasti:

”(24) Vakuutettujen ja heidän perheenjäsentensä pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien yhteensovittaminen on tehtävä erityisten sääntöjen mukaisesti noudattaen periaatteessa sairausetuuksiin sovellettavia sääntöjä tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. On myös tarpeen antaa erityisiä säännöksiä, jotka koskevat pitkäaikaishoitoon liittyvien luontois- ja rahaetuuksien päällekkäisyyttä.”

6. Lisätään johdanto-osan 35 kappaleen jälkeen kappale seuraavasti:

”(35a) Rahamääräiset perhe-etuudet, joilla on tarkoitus korvata tuloja lastenhoitokausilta, ovat vanhemman yksilöllisiä ja henkilökohtaisia oikeuksia, ja niihin sovelletaan toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä. Näiden perhe-etuuksien erityinen luonne huomioon ottaen ne olisi lueteltava tämän asetuksen liitteessä XIII olevassa I osassa ja varattava yksinomaisesti asianomaiselle vanhemmalle. Toissijaisesti toimivaltainen jäsenvaltio voi päättää, että tällaisiin etuuksiin ei sovelleta ensisijaisuussääntöjä tapauksessa, jossa päällekkäisiä oikeuksia perhe-etuuksiin kertyy toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön ja perheenjäsenten asuinjäsenvaltion lainsäädännön perusteella. Jos jäsenvaltio päättää olla soveltamatta ensisijaisuussääntöjä, sen on tehtävä niin johdonmukaisesti kaikkien etuuksiin oikeutettujen henkilöiden osalta vastaavassa tilanteessa, ja se olisi mainittava liitteessä XIII olevan II osan luettelossa.”

7. Lisätään johdanto-osan 39 kappaleen jälkeen kappale seuraavasti:

”(39a) Tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn on sovellettava asianmukaista EU:n tietosuojasäännöstöä, erityisesti luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) annettua asetusta (EU) 2016/679⁴².”

8. Lisätään johdanto-osan 45 kappaleen jälkeen kappaleet seuraavasti:

41 EUVL L 28, 31.1.2014, s. 17.

42 EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1.

”(46) Jotta mahdollistetaan asetuksen päivittäminen nopeasti kansallisen tason kehityksen perusteella, Euroopan komissiolle olisi siirrettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti valta hyväksyä säädöksiä tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 liitteiden muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio suorittaa asianmukaiset kuulemiset valmistelutöiden aikana, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta sääntelystä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁴³ mukaisesti. Jotta varmistetaan tasapuolinen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi saatava kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoiden, ja niiden asiantuntijoilla olisi oltava järjestelmällisesti pääsy delegoitujen säädösten valmistelua käsittelevien komission asiantuntijaryhmien kokouksiin.

(47) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti henkilötietojen suojaa (8 artikla), vapautta valita ammatti ja oikeutta tehdä työtä (15 artikla), omistusoikeutta (17 artikla), syrjintäkieltoa (21 artikla), lapsen oikeuksia (24 artikla), ikääntyneiden henkilöiden oikeuksia (25 artikla), vammaisten sopeutumista yhteiskuntaan (26 artikla), oikeutta perhe- ja työelämään (33 artikla), oikeutta sosiaaliturvaan ja toimeentuloturvaan (34 artikla), oikeutta terveydenhoitoon (35 artikla) sekä oikeutta liikkumis- ja oleskeluvapauteen (45 artikla), ja se on pantava täytäntöön näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

(48) Minkään tässä asetuksessa ei pitäisi rajoittaa riippumattomia oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka tunnustetaan Euroopan ihmisoikeussopimuksessa, etenkin oikeutta elämään (2 artikla), oikeutta suojeluun epäinhimilliseltä ja alentavalta kohtelulta (3 artikla), oikeutta omaisuuteen (ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artikla) sekä oikeutta syrjimättömyyteen (14 artikla), ja tämä asetus on pantava täytäntöön näiden oikeuksien ja velvollisuuksien mukaisesti.”

9. Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan c alakohdassa ilmaisu ”III osaston 1 ja 3 luvuissa” ilmaisulla ”III osaston 1, 1a ja 3 luvuissa”.
- b) Lisätään i alakohdan 1 alakohdan ii alakohtaan ilmaisun ”sairaus-, äitiys- ja vastaavia isyysetuuksia koskevan III osaston 1 luvun” jälkeen ilmaisu ”ja pitkäaikaishoitoon liittyviä etuuksia koskevan 1a luvun”.
- c) Lisätään va alakohdan i alakohtaan ilmaisun ”III osaston 1 lukua (sairausetuudet sekä äitiys- ja vastaavat isyysetuudet)” jälkeen ilmaisu ”ja 1a lukua (pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet)” ja poistetaan viimeinen virke.
- d) Lisätään va alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”vb) ’pitkäaikaishoitoon liittyvillä etuuksilla’ kaikkia luontois- ja rahaetuuksia tai niiden molempien yhdistelmää henkilöille, jotka vanhuuden, toimintarajoitteen, sairauden tai vamman vuoksi vaativat pitkäkestoisesti merkittävää apua toiselta henkilöltä tai henkilöiltä olennaisten päivittäisten toimiensä hoitamiseen, mukaan luettuna itsemääräämisoikeuden tukeminen; tähän sisältyvät etuudet, jotka myönnetään tällaista apua antavalle henkilölle;”

10. Lisätään 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”ba) pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet;”.

11. Korvataan asetuksen (EY) N:o 883/2004 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Yhdenvertainen kohtelu

1. Henkilöillä, joihin tätä asetusta sovelletaan, on samat jäsenvaltion lainsäädännön mukaiset etuudet ja velvollisuudet kuin kyseisen jäsenvaltion kansalaisilla, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2. Jäsenvaltio voi vaatia, että työvoiman ulkopuolella oleville liikkuvuutta harjoittaville EU:n kansalaisille kyseisessä jäsenvaltiossa myönnettävien sosiaaliturvaetuuksien osalta sovelletaan ehtoa, jonka mukaan näillä henkilöillä on oltava laillinen oleskeluoikeus Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY⁴⁴ mukaisesti.”.

12. Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdassa ilmaisu ”rahana maksettaviin toistaiseksi jatkuvan hoidon kattaviin sairausetuuksiin” ilmaisulla ”pitkäaikaishoitoon liittyviin rahaetuuksiin”.

b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Toimintaa lentoliikenteen henkilö- tai rahtipalveluja suorittavana ohjaamomiehistön tai matkustamomiehistön jäsenenä pidetään yksinomaan siinä jäsenvaltiossa harjoitettavana toimintana, jossa lentotoimintaan liittyvistä teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti 5 päivänä lokakuuta 2012 annetun komission asetuksen (EU) N:o 965/2012, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä tammikuuta 2014 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 83/2014⁴⁵, liitteessä III olevassa osastossa FTL määritelty kotiasema sijaitsee.”

13. Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Erityissäännöt

1. Jäsenvaltiossa tavallisesti toimintaansa harjoittavalle työnantajalle tässä jäsenvaltiossa palkkatyötä tekevä henkilö, jonka tämä työnantaja lähettää toiseen jäsenvaltioon tekemään siellä työtä kyseisen työnantajan lukuun palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/71/EY⁴⁶ tarkoitetulla tavalla tai jonka kyseinen työnantaja lähettää komennukselle toiseen jäsenvaltioon tekemään työtä kyseisen työnantajan lukuun, on edelleen ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön alainen, edellyttäen että tämän työskentelyn arvioitu kesto on enintään 24 kuukautta ja että kyseistä henkilöä ei lähetetä korvaamaan toista palkattua työntekijää tai itsenäistä ammatinharjoittajaa, joka on aiemmin lähetetty tässä artiklassa tarkoitetulla tavalla.

44 EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

45 EUVL L 28, 31.1.2014, s. 17.

46 EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

2. Jäsenvaltiossa tavallisesti toimiva itsenäinen ammatinharjoittaja, joka lähtee tekemään samankaltaista työtä toiseen jäsenvaltioon, on edelleen ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön alainen, edellyttäen että tämän toiminnan arvioitu kesto on enintään 24 kuukautta ja että kyseinen henkilö ei korvaa toista lähetettyä palkattua työntekijää tai itsenäistä ammatinharjoittajaa.”.

14. Lisätään 13 artiklan 4 kohdan jälkeen 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. Henkilöön, joka saa rahamääräisiä työttömyysetuuksia yhdestä jäsenvaltiosta ja harjoittaa samanaikaisesti toimintaa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toisessa jäsenvaltiossa, sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka maksaa työttömyysetuudet.”.

15. Lisätään 32 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos perheenjäsenellä on johdettu oikeus etuuksiin useamman kuin yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, sovelletaan seuraavia ensisijaisuussääntöjä:

- a) jos oikeudet on saavutettu eri perustein, ensisijaisuusjärjestys on seuraava:
 - i) vakuutetun henkilön palkkatyön tai itsenäisen ammatinharjoittamisen perusteella saavutetut oikeudet;
 - ii) vakuutetun henkilön eläkkeen perusteella saavutetut oikeudet;
 - iii) vakuutetun henkilön asuinpaikan perusteella saavutetut oikeudet;
- b) jos johdetut oikeudet on saavutettu samoin perustein, ensisijaisuusjärjestys määritetään käyttämällä perheenjäsenen asuinpaikkaa toissijaisena perusteena;
- c) jos ensisijaisuusjärjestystä ei ole mahdollista määrittää edellä esitettyjen perusteiden perusteella, viimeisenä perusteena sovelletaan vakuutetun henkilön pisintä vakuutuskautta kansallisessa eläkejärjestelmässä.”.

16. Poistetaan 34 artikla.

17. Lisätään 35 artiklan jälkeen luku seuraavasti:

”1 a LUKU

Pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet

35 a artikla

Yleiset säännökset

1. Edellä 17–32 artiklaa sovelletaan soveltuvien osin pitkäaikaishoitoon liittyviin etuuksiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän luvun erityissäännösten soveltamista.

2. Hallintotoimikunta laatii yksityiskohtaisen luettelon pitkäaikaishoitoon liittyvistä etuuksista, jotka täyttävät tämän asetuksen 1 artiklan vb alakohtaan sisältyvät perusteet, ja täsmentää, mitkä ovat luontoisetuuksia ja mitkä rahaetuuksia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää pitkäaikaishoitoon liittyviä rahaetuuksia III osaston muiden lukujen mukaisesti, jos etuus ja siihen sovellettavat erityiset edellytykset luetellaan liitteessä XII ja jos tällaisen yhteensovittamisen tulos on edunsaajalle vähintään yhtä suotuisa kuin jos etuuden yhteensovittaminen tapahtuisi tämän luvun mukaisesti.

35 b artikla

Pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien päällekkäisyys

1. Jos pitkäaikaishoitoon liittyviä rahaetuuksia toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla saava henkilö saa samaan aikaan tämän luvun nojalla pitkäaikaishoitoon liittyviä luontoisetuuksia toisessa jäsenvaltiossa olevan asuin- tai oleskelupaikkansa laitokselta ja jos myös ensin mainitun jäsenvaltion laitoksen on 35 c artiklan nojalla korvattava näiden luontoisetuuksien kustannukset, on sovellettava 10 artiklassa päällekkäisten etuuksien estämisestä annettua yleistä säännöstä, soveltaen ainoastaan seuraavaa rajoitusta: rahaetuuden määrästä on vähennettävä luontoisetuuden korvattava määrä, jota voidaan hakea 35 c artiklan nojalla ensimmäisen jäsenvaltion laitokselta.

2. Kaksi jäsenvaltiota tai useampi jäsenvaltio taikka niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia muista toimenpiteistä tai lisätoimenpiteistä, joiden on oltava vähintään yhtä suotuisia kyseisen henkilön kannalta kuin 1 kohdassa esitettyjen periaatteiden.

35 c artikla

Korvaukset laitosten kesken

1. Edellä 35 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin pitkäaikaishoitoon liittyviin etuuksiin.

2. Jos sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa tämän luvun mukainen toimivaltaisen laitos sijaitsee, ei säädetä pitkäaikaishoitoon liittyvistä luontoisetuuksista, laitosta, joka on tai olisi kyseisessä jäsenvaltiossa toimivaltaisen luvun 1 nojalla toisessa jäsenvaltiossa luontoisetuutena myönnettyjen sairausetuuksien korvaamista varten, on pidettävä toimivaltaisena myös luvun 1 a nojalla.”.

18. Korvataan 50 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”52 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan” ilmaisulla ”52 artiklan 1 kohdan b alakohdan”.

19. Korvataan 61 artikla seuraavasti:

”61 artikla

Vakuutus-, työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kausien yhteenlaskemista koskevat erityissäännöt

1. Lukuun ottamatta 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia, 6 artiklan soveltamiseksi edellytetään, että asianomainen henkilö on viimeksi täyttänyt vähintään kolmen kuukauden vakuutus-, työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kauden sen lainsäädännön mukaisesti, jonka nojalla etuuksia haetaan.

2. Jos työtön henkilö ei täytä kausien yhteenlaskemisen edellytyksiä 1 kohdan mukaisesti, koska viimeksi täyttyneiden vakuutus-, työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kausien kokonaiskesto kyseisessä jäsenvaltiossa on alle kolme kuukautta, henkilöllä on oikeus työttömyysetuuksiin sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa hän oli aiemmin täyttänyt tällaiset kaudet 64 a artiklassa säädettyjen edellytysten ja rajoitusten mukaisesti.”.

20. Muutetaan 64 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan c alakohdassa ilmaisu ”kolmen” ilmaisulla ”kuuden” ja ilmaisut ”kolmen kuukauden ajan enintään kuudeksi kuukaudeksi” ilmaisulla

”kuuden kuukauden ajan enintään sen kauden loppuun, jona henkilöllä on oikeus etuuksiin”;

- b) Korvataan 3 kohdassa ilmaisu ”kolme” ilmaisulla ”kuusi” ja ilmaisu ”enintään kuudeksi kuukaudeksi” ilmaisulla ”sen kauden loppuun, jona henkilöllä on oikeus etuuksiin”.

21. Lisätään 64 artiklan jälkeen 64 a artikla seuraavasti:

”64 a artikla

Sellaisia työttömiä koskevat erityissäännöt, jotka muuttavat toiseen jäsenvaltioon täyttämättä 61 artiklan 1 kohdan ja 64 artiklan edellytyksiä

Edellä 61 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa jäsenvaltiosta, jonka lainsäädäntöä työttömään sovellettiin aiemmin, tulee toimivaltainen ja sen on tarjottava työttömyysetuudet. Etuudet on tarjottava toimivaltaisen laitoksen kustannuksella 64 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn kauden ajan, jos työtön ilmoittautuu käytettäväksi viimeisimmän vakuutusjäsenvaltion työvoimapalveluun ja noudattaa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä vahvistettuja ehtoja. Edellä 64 artiklan 2–4 kohtaa sovelletaan soveltuvien osin.”

22. Korvataan 65 artikla seuraavasti:

”65 artikla

Työttömät, jotka asuivat muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa

1. Työttömänä olevan henkilön, joka viimeisimmän palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimintansa aikana asui muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, on ilmoitettava aiemman työnantajansa tai toimivaltaisen jäsenvaltion työvoimapalvelun käytettäväksi. Tällainen henkilö saa etuuksia toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, ikään kuin hän asuisi kyseisessä jäsenvaltiossa. Nämä etuudet myöntää toimivaltaisen jäsenvaltion laitos.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kokonaan työttömänä olevan henkilön, joka viimeisimmän palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimintansa aikana asui muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa ja joka ei ole täyttänyt vähintään 12:tä työttömyysvakuutuskuukautta yksinomaisesti toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, on ilmoitettava asuinjäsenvaltionsa työvoimapalvelun käytettäväksi. Tällainen henkilö saa etuuksia asuinjäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, ikään kuin hän olisi täyttänyt kaikki vakuutuskaudet kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla. Kyseiset etuudet myöntää asuinjäsenvaltion laitos. Tässä kohdassa tarkoitettu kokonaan työtön henkilö, jolla olisi oikeus työttömyysetuuteen toimivaltaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti ainoastaan, jos hän asuisi siellä, voi vaihtoehtoisesti ilmoittautua kyseisen jäsenvaltion työvoimapalvelun käytettäväksi ja saada etuuksia kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ikään kuin hän asuisi siellä.

3. Jos 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu kokonaan työtön henkilö ei halua ilmoittautua toimivaltaisen jäsenvaltion työvoimapalvelun käytettäväksi tai olla edelleen sen käytettävissä rekisteröidyttyään sinne ja haluaa hakea työtä asuinjäsenvaltiossa tai viimeisimmässä työskentelyjäsenvaltiossa, 64 artiklaa sovelletaan soveltuvien osin, lukuun ottamatta sen 1 kohdan a alakohdan 1 alakohtaa. Toimivaltainen laitos voi jatkaa 64 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua aikaa siihen asti, kun oikeus etuuksiin päättyy.

4. Sen lisäksi, että tässä artiklassa tarkoitettu kokonaan työtön henkilö voi ilmoittautua käytettäväksi toimivaltaisen jäsenvaltion työvoimapalveluun, hän voi ilmoittautua käytettäväksi myös toisen jäsenvaltion työvoimapalveluun.

5. Tämän artiklan 2–4 kohtaa ei sovelleta henkilöön, joka on osittain tai ajoittain työttömänä.”

23. Lisätään 68 a artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”68 b artikla

Rahamääräisiä perhe-etuuksia, joilla on tarkoitus korvata tuloja lastenhoitokausilta, koskevat erityissäännökset

1. Rahamääräisiä perhe-etuuksia, joilla on tarkoitus korvata tuloja lastenhoitokausilta ja jotka luetellaan liitteessä XIII olevassa I osassa, myönnetään yksinomaisesti henkilölle, johon sovelletaan toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, eikä hänen perheenjäsenillään ole mitään johdettuja oikeuksia näihin etuuksiin. Tämän asetuksen 68 a artiklaa ei sovelleta tällaisiin etuuksiin, eikä toimivaltaisen laitoksen tarvitse ottaa huomioon lapsen tai lasten toisen vanhemman, vanhemmaksi katsotun henkilön tai holhoojana toimivan laitoksen täytäntöönpanoasetuksen 60 artiklan 1 kohdan nojalla toimittamaa hakemusta.

2. Poiketen siitä, mitä 68 artiklan 2 kohdassa säädetään, tapauksissa, joissa on päällekkäisiä oikeuksia toisen lainsäädännön tai toisten lainsäädäntöjen nojalla, jäsenvaltio voi myöntää 1 kohdassa tarkoitettun perhe-etuuden täysimääräisesti edunsaajalle riippumatta määrästä, joka on myönnetty ensimmäisen lainsäädännön nojalla. Jäsenvaltio, joka päättää soveltaa tällaista poikkeusta, on lisättävä liitteessä XIII olevan 2 osan luetteloon, jossa on mainittava perhe-etuus, johon poikkeusta sovelletaan.”.

24. Lisätään 75 artiklan jälkeen osastoon V ERINÄISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ 75 a artikla seuraavasti:

”75 a artikla

Toimivaltaisten viranomaisten velvollisuudet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että niiden laitokset ovat tietoisia kaikista säännöksistä ja muista toimista, myös hallintotoimikunnan päätöksistä, ja että ne soveltavat niitä tämän asetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamisalalla ja niissä säädetyin edellytyksin.

2. Jotta voidaan varmistaa sovellettavan lainsäädännön moitteeton määrittäminen, toimivaltaisten viranomaisten on edistettävä jäsenvaltioiden laitosten ja työsuojeluviranomaisten välistä yhteistyötä.”.

25. Lisätään 76 artiklan jälkeen 76 a artikla seuraavasti:

”76 a artikla

Valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä

1. Siirretään komissiolle valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään noudatettavat menettelyt, jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen 12 ja 13 artiklan yhdenmukainen soveltaminen. Näissä säädöksissä vahvistetaan vakiomenettely, mukaan luettuna määräajat, jotka koskevat

- esitettävän asiakirjan, jossa todistetaan haltijaan sovellettava sosiaaliturvalainsäädäntö, myöntämistä, muotoa ja sisältöä,
- niiden tilanteiden määrittämistä, joissa asiakirja on myönnettävä,
- todennettavia tekijöitä ennen asiakirjan myöntämistä,
- asiakirjan peruuttamista, kun työskentelyjäsenvaltion toimivaltainen laitos kiistää sen paikkansapitävyyden tai pätevyyden.

2. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen (EU) N:o 182/2011⁴⁷ 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissiota avustaa hallintotoimikunta, joka on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.”

26. Lisätään uusi 87 b artikla seuraavasti:

”87 b artikla

Siirtymäsäännös asetuksen (EU) xxxx⁴⁸ soveltamista varten

1. Asetuksen (EU) xxxx perusteella ei kerry oikeuksia sen soveltamisen alkamispäivää edeltävältä ajalta.
2. Kaikki vakuutuskaudet ja tapauksesta riippuen kaikki työskentelykaudet ja itsenäisen ammatinharjoittamisen kaudet tai asumiskaudet, jotka jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ovat täyttyneet ennen [the date of application of Regulation (EU) xxxx] kyseisessä jäsenvaltiossa, otetaan huomioon määritettäessä tämän asetuksen nojalla saavutettuja oikeuksia.
3. Jollei 1 kohdasta muuta johdu, oikeus on saavutettu asetuksen (EU) xxxx mukaisesti, vaikka se liittyy tapahtumaan, joka sattui ennen asetuksen soveltamisen alkamispäivää kyseisessä jäsenvaltiossa.
4. Tämän asetuksen 61, 64 ja 65 artiklaa, jotka olivat voimassa ennen [the entry into application of the Regulation (EU) xxxx], sovelletaan edelleen työttömyysetuuksiin, jotka on myönnetty henkilöille, joiden työttömyys alkoi ennen kyseistä päivää.”.

27. Korvataan 88 artikla seuraavasti:

”88 artikla

Säädösvallan siirto liitteiden päivittämiseksi

Siirretään Euroopan komissiolle 88 a artiklan mukaisesti valta hyväksyä delegoituja säädöksiä tämän asetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen liitteiden muuttamiseksi määräajoin hallintotoimikunnan pyynnöstä.

88 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään 88 artiklassa tarkoitettu valta Euroopan komissiolle määräämättömäksi ajaksi [the date of entry into force of the Regulation (EU) xxxx].

⁴⁷ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁴⁸ [To be inserted].

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 88 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun Euroopan komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä 88 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet Euroopan komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”.

28. Muutetaan liitteet I, II, III, IV, X ja XI tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

29. Lisätään liitteet XII ja XIII tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 987/2009 seuraavasti:

1. Lisätään johdanto-osan 18 kappaleen jälkeen kappale seuraavasti:

”(18a) Asuinjäsenvaltiossa aiheutuneiden etuuksien kustannusten korvaamiseen vaaditaan tiettyjä erityisiä sääntöjä ja menettelyjä, jos asianomaiset henkilöt on vakuutettu eri jäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden, joille on maksettava korvausta kiinteiden menojen perusteella, olisi ilmoitettava keskimääräiset vuotuiset kustannukset henkilöä kohti annetussa määräajassa, jotta korvaus voidaan maksaa mahdollisimman nopeasti. Jos jäsenvaltio ei pysty määräajassa ilmoittamaan keskimääräisiä vuotuisia kustannuksia henkilöä kohti kussakin ikäryhmässä viitevuodelta, on tarpeen säätää vaihtoehdosta, jonka mukaan jäsenvaltio voi toimittaa kyseistä vuotta koskevat saatavat Euroopan unionin virallisessa lehdessä aiemmin julkaistujen vuotuisten keskimääräisten kustannusten perusteella. Kiinteisiin määriin perustuvan luontoisetuuksien menojen korvauksen olisi oltava mahdollisimman lähellä tosiasiallisia menoja; sen vuoksi ilmoittamisvelvollisuudesta poikkeamiseen olisi saatava hallintotoimikunnan hyväksyntä, eikä poikkeusta pitäisi myöntää peräkkäisinä vuosina.”.

2. Korvataan johdanto-osan 19 kappale seuraavasti:

”(19) Laitosten keskinäistä avunantoa koskevia menettelyjä sosiaaliturvasaatavien perimiseksi olisi vahvistettava, jotta periminen olisi tehokkaampaa ja sosiaaliturvajärjestelmät toimisivat moitteettomasti. Tehokas periminen on myös keino estää väärinkäytökset ja petokset ja puuttua niihin sekä taata sosiaaliturvajärjestelmien kestävyys. Tähän kuuluu uusien menettelyjen

hyväksyminen käyttäen perustana keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun direktiivin 2010/24/EU⁴⁹ eri säännöksiä, erityisesti hyväksymällä täytäntöönpanossa käytettävä yhdenmukainen asiakirja ja vakiomuotoiset menettelyt, joilla voidaan pyytää vastavuoroista apua ja ilmoittaa sosiaaliturvasaatavien perimiseen liittyvistä asiakirjoista ja toimenpiteistä.”

3. Lisätään johdanto-osan 24 kappaleen jälkeen kappaleet seuraavasti:

”(25) Hallintotoimikunta antoi 18 päivänä maaliskuuta 2010 petosten ja virheiden torjuntaa koskevasta yhteistyöstä sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annettujen neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 puitteissa päätöksen N:o H5⁵⁰, jossa korostetaan, että petosten ja virheiden torjuntaa koskevat toimet ovat osa asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tämän asetuksen moitteetonta täytäntöönpanoa. Sen vuoksi on oikeusvarmuuden mukaista, että tämä asetus sisältää selkeän oikeudellisen perustan, joka antaa toimivaltaisille laitoksille mahdollisuuden vaihtaa oleskelu- tai asuinjäsenvaltion asiaankuuluvien viranomaisten kanssa sellaisiin henkilöihin liittyviä tietoja, joiden asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tämän asetuksen mukaiset oikeudet ja velvollisuudet on jo vahvistettu, jotta voidaan yksilöidä petoksia ja virheitä osana näiden asetusten jatkuvaa moitteetonta täytäntöönpanoa. On myös tarpeen täsmentää olosuhteet, joissa henkilötietoja voidaan käsitellä muita kuin sosiaaliturvatarkoituksia varten, mukaan luettuna oikeudellisten velvollisuuksien noudattamisen seuraaminen unionin tai kansallisella tasolla työ-, terveys- ja turvallisuus-, maahanmuutto- ja verotuslainsäädännön aloilla.

(26) Asianomaisten henkilöiden oikeuksien suojaamiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tietopyynnot ja vastaukset ovat tarpeellisia ja oikeasuhteisia asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tämän asetuksen moitteettoman täytäntöönpanon kannalta Euroopan tietosuojalainsäädännön mukaisesti. Tietojenvaihdon tuloksena oikeutta etuuksiin ei pitäisi poistaa automaattisesti, ja tietojenvaihdon perusteella tehtävissä päätöksissä olisi kunnioitettava asianomaisen yksilön perusoikeuksia ja -vapauksia niin, että päätökset perustuvat riittävään näyttöön ja ovat tasapuolisen muutoksenhakumenettelyn kohteena.”.

4. Lisätään 1 artiklan 2 kohdan e alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”(ea) ’petoksella’ tahallista tekoa tai laiminlyöntiä, jonka tarkoituksena on saada sosiaaliturvaetus tai välttää sosiaaliturvamaksujen maksaminen jäsenvaltion lainsäädännön vastaisesti;”.

5. Lisätään 2 artiklaan 4 kohdan jälkeen 5–7 kohta seuraavasti:

”5. Jos perus- ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamisalaan kuuluvan henkilön oikeudet tai velvollisuudet on vahvistettu tai määritetty, toimivaltainen laitos voi pyytää asuin- tai oleskelujäsenvaltion laitosta toimittamaan henkilötietoja kyseisestä henkilöstä. Pyynnön ja vastauksen on koskettava tietoja, joiden perusteella toimivaltainen jäsenvaltio pystyy yksilöimään mahdolliset epätarkkuudet tosiseikoissa, joihin henkilön perus- tai täytäntöönpanoasetuksen mukaiset oikeudet ja velvollisuudet määrittävä asiakirja tai päätös perustuu. Pyyntö voidaan esittää myös tapauksissa, joissa ei ole epäilyksiä asiakirjaan sisältyvien tai päätöksen

49 EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1.

50 EUVL 2010/C 149/05.

perustana olevien tietojen pätevydestä tai paikkansapitävyydestä. Tietopyynnön ja vastauksen on oltava tarpeellisia ja oikeasuhteisia.

6. Hallintotoimikunta laatii yksityiskohtaisen luettelon tietopyynnöistä ja vastauksista, jotka voidaan esittää ja antaa 5 kohdan nojalla, ja Euroopan komissio huolehtii näiden luetteloiden julkistamisesta. Ainoastaan luetteloon sisältyvät tietopyynnot ja vastaukset sallitaan.

7. Pyynnöissä ja vastauksissa on noudatettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (yleinen tietosuoja-asetus) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen⁵¹ vaatimuksia, joista säädetään myös perusasetuksen 77 artiklassa.”.

6. Korvataan 3 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun jäsenvaltiot keräävät, välittävät tai käsittelevät lainsäädäntönsä mukaisesti henkilötietoja perusasetuksen täytäntöön panemiseksi, niiden on varmistettava, että asianomaiset henkilöt voivat käyttää täysipainoisesti henkilötietojen suojaa koskevia oikeuksiaan niiden unionin säännösten mukaisesti, jotka koskevat yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta, erityisesti siltä osin kuin on kyse tiedonsaantioikeudesta sekä oikeudesta oikaista henkilötiedot ja vastustaa niiden käsittelyä, ja heille tiedotetaan täysimääräisesti automatisoituja yksittäisiä päätöksiä koskevista suojatoimista. Rekisteröidyllä on oltava mahdollisuus harjoittaa oikeuttaan saada tämän asetuksen mukaisesti käsitellyt henkilötietonsa ottamalla yhteyttä tietojä hallinnoivaan viranomaiseen mutta myös asuinjäsenvaltionsa toimivaltaiseen laitokseen.”.

7. Korvataan 5 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltion laitoksen antamat asiakirjat, joissa osoitetaan henkilön tilanne perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamista varten, ja todisteet, joiden perusteella nämä asiakirjat on annettu, on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden laitoksissa niin kauan kuin jäsenvaltio, jossa nämä asiakirjat tai todisteet on annettu, ei peruuta niitä tai julista niitä mitättömiksi. Tällaiset asiakirjat ovat päteviä vain, jos kaikki pakollisiksi merkityt kohdat on täytetty.

2. Jos on syytä epäillä asiakirjan pätevyyttä tai sen perustana olevien tosiseikkojen paikkansapitävyyttä, asiakirjan vastaanottaneen jäsenvaltion laitoksen on pyydettävä asiakirjan antaneelta laitokselta tarvittavia tarkennuksia ja tarvittaessa kyseisen asiakirjan peruuttamista.

a) Vastaanottaessaan tällaisen pyynnön asiakirjan antaneen laitoksen on tarkasteltava uudelleen asiakirjan antamisperusteita ja tarvittaessa peruutettava tai oikaistava asiakirja 25 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Jos havaitaan kiistattomasti, että asiakirjan hakija on tehnyt petoksen, asiakirjan antaneen laitoksen on peruutettava tai oikaistava asiakirja välittömästi ja taannehtivasti.

b) Jos asiakirjan antanut laitos tarkasteltuaan uudelleen asiakirjan antamisperusteita ei havaitse virheitä, sen on toimitettava pyynnön esittäneelle laitokselle kaikki asiaa tukeva näyttö 25 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Kiireellisissä tapauksissa, joissa kiireellisyyden syyt on selvästi ilmoitettu pyynnössä, tämä on tehtävä kahden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, siitä huolimatta, että asiakirjan antanut laitos ei ehkä ole saanut päätökseen a alakohdassa tarkoitettua uudelleentarkasteluaan.

51 [To be inserted].

c) Jos pyynnön esittäneellä laitoksella, joka on saanut asiaa tukevan näytön, on edelleen epäilyksiä asiakirjan pätevyydestä tai sen perusteena olevien tosiseikkojen paikkansapitävyydestä ja se katsoo, että tiedot, joiden pohjalta asiakirja annettiin, ovat virheellisiä, se voi toimittaa näyttöä tämän tueksi ja pyytää lisäselvennyksiä ja tarvittaessa pyytää asiakirjan antanutta laitosta peruuttamaan asiakirjan edellä esitetyn menettelyn ja määräaikojen mukaisesti.”.

8. Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sovellettaessa perusasetuksen 12 artiklan 1 kohtaa ”jäsenvaltiossa palkkatyötä tekevä henkilö, jonka työnantaja harjoittaa tavallisesti toimintaansa tässä jäsenvaltiossa ja jonka tämä työnantaja lähettää toiseen jäsenvaltioon tekemään siellä työtä palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/71/EY⁵² tarkoitetulla tavalla tai jonka kyseinen työnantaja lähettää komennukselle toiseen jäsenvaltioon tekemään työtä” käsittää henkilön, joka on palkattu työskentelemään toiseen jäsenvaltioon lähetettynä tai muuna komennustyötä tekevänä työntekijänä, jos välittömästi ennen työskentelyn aloittamista kyseiseen henkilöön jo sovelletaan lähettävän jäsenvaltion lainsäädäntöä perusasetuksen II osaston mukaisesti.”.

b) Korvataan 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. Sovellettaessa perusasetuksen II osastoa ”kotipaikalla tai liiketoimintapaikalla” tarkoitetaan kotipaikkaa tai liiketoimintapaikkaa, jossa yrityksen olennaiset päätökset tehdään ja jossa sen keskushallinto toimii, edellyttäen että yritys harjoittaa merkittävää toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa. Muutoin sen katsotaan sijaitsevan jäsenvaltiossa, jossa 9 ja 10 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti määritetty yrityksen toiminnan keskuspaikka sijaitsee.”.

c) Lisätään 11 kohdan jälkeen uusi 12 kohta:

”12. Jos henkilö, joka asuu unionin alueen ulkopuolella, harjoittaa toimintaa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa ja jos tähän henkilöön jonkin näistä jäsenvaltioista kansallisen lainsäädännön nojalla sovelletaan kyseisen valtion lainsäädäntöä, sovellettavan lainsäädännön määrittämistä koskevia perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin, edellyttäen että hänen asuinpaikkansa katsotaan olevan siinä jäsenvaltiossa, jossa yrityksen tai työnantajan kotipaikka tai liiketoimintapaikka taikka hänen toimintansa keskuspaikka sijaitsee.”.

9. Korvataan 15 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin henkilöihin, joihin sovelletaan perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan d alakohtaa ja 11 artiklan 5 kohtaa.”

10. Korvataan 16 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohta seuraavasti:

”1. Toimintaa kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa harjoittavan henkilön tai hänen työnantajansa on ilmoitettava tästä asuinjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle laitokselle.

2. Henkilön asuinpaikan nimetyn laitoksen on viipymättä määritettävä asianomaiseen henkilöön sovellettava lainsäädäntö ottaen huomioon perusasetuksen 13 artiklan sekä täytäntöönpanoasetuksen 14 artiklan. Laitoksen on ilmoitettava tästä kunkin sellaisen jäsenvaltion nimetyille laitoksille, jossa toimintaa harjoitetaan tai johon työnantaja on sijoittautunut.

3. Jos kyseinen laitos määrittää, että sovelletaan toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, sen on tehtävä väliaikainen päätös ja ilmoitettava tästä väliaikaisesta päätöksestä viipymättä sen jäsenvaltion laitokselle, jota se pitää toimivaltaisena. Päätöksestä tulee lopullinen kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten nimeämälle laitokselle on ilmoitettu siitä, paitsi jos viimeksi mainittu laitos ilmoittaa ensimmäiselle laitokselle ja asianomaisille henkilöille, että se ei voi vielä hyväksyä väliaikaista määrittämistä tai että se on eri mieltä asiasta.

5. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka lainsäädäntö määritetään sovellettavaksi joko väliaikaisesti tai lopullisesti, on ilmoitettava viipymättä asianomaiselle henkilölle ja/tai hänen työnantajalleen. ”

11. Lisätään 19 artiklan 2 kohdan jälkeen kohdat seuraavasti:

”3. Jos laitosta pyydetään antamaan edellä mainittu todistus, sen on tehtävä asianmukainen arviointi asiaan liittyvistä tosiseikoista ja taattava, että tiedot, joiden perusteella todistus annetaan, ovat oikeat.

4. Jos se on tarpeen lainsäädäntövallan harjoittamisen kannalta kansallisella tai unionin tasolla, asianomaisten henkilöiden sosiaaliturvaoikeuksia ja -velvollisuuksia koskevia tietoja vaihdetaan suoraan toimivaltaisten laitosten sekä asianomaisten valtioiden työsuojelu-, maahanmuutto- tai veroviranomaisten välillä; tähän voi sisältyä henkilötietojen käsittely muita tarkoituksia kuin perusasetuksen ja tämän asetuksen mukaisten oikeuksien ja velvollisuuksien käyttöä tai valvomista varten, erityisesti jotta varmistetaan asiaa koskevien oikeudellisten velvollisuuksien noudattaminen työ-, terveys- ja turvallisuus-, maahanmuutto- ja verotuslainsäädännön alalla. Yksityiskohdista päätetään hallintotoimikunnan päätöksellä.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tarkkoja ja riittäviä tietoja asianomaisille henkilöille näiden henkilötietojen käsittelystä yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (yleinen tietosuojasäädös) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen⁵³ nojalla, mistä säädetään myös perusasetuksen 77 artiklassa, ja niiden on noudatettava tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdan vaatimuksia.”.

12. Lisätään 20 artiklan jälkeen 20 a artikla seuraavasti:

”20 a artikla

Valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä

1. Siirretään komissiolle valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään noudatettavat menettelyt, jotta voidaan varmistaa perusasetuksen 12 ja 13 artiklan yhdenmukainen soveltaminen. Näissä säädöksissä vahvistetaan vakiomenettely, mukaan luettuna määräajat, jotka koskevat

- esitettävän asiakirjan, jossa todistetaan haltijaan sovellettava sosiaaliturvalainsäädäntö, myöntämistä, muotoa ja sisältöä,
- niiden tilanteiden määrittämistä, joissa asiakirja on myönnettävä,
- todennettavia tekijöitä ennen asiakirjan myöntämistä,
- asiakirjan peruuttamista, kun työskentelyjäsenvaltion toimivaltainen laitos kiistää sen paikkansapitävyyden tai pätevyyden.

2. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen (EU) N:o 182/2011⁵⁴ 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissiota avustaa hallintotoimikunta, joka on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.”

13. Korvataan III osaston I luvun otsikko seuraavasti:

”Sairausetuudet, äitiys- ja vastaavat isyysetuudet sekä pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet”.

14. Lisätään 23 artiklan loppuun virke seuraavasti:

”Tätä säännöstä sovelletaan soveltuvin osin pitkäaikaishoitoon liittyviin etuuksiin.”

15. Korvataan 24 artiklan 3 kohdassa ilmaisu ”ja 26” ilmaisulla ”, 26 ja 35 a”.

16. Lisätään 28 artiklan 1 kohdassa ilmaisun ”perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan nojalla” jälkeen ilmaisu ”sen 35 a artiklan mukaisesti”.

17. Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

c) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Perusasetuksen 35 b artiklan soveltaminen”;

d) Korvataan 1 kohdassa ilmaisu ”34 artiklassa” ilmaisulla ”35 b artiklassa”;

e) Korvataan 2 kohdassa ilmaisu ”34 artiklan 2 kohdassa” ilmaisulla ”35 a artiklan 2 kohdassa”.

18. Lisätään 32 artiklaan 3 kohdan jälkeen 4 kohta seuraavasti:

”4. Tätä artiklaa sovelletaan soveltuvin osin pitkäaikaishoitoon liittyviin etuuksiin.”

19. Poistetaan 43 artiklan 3 kohdan toinen alakohta.

20. Poistetaan 55 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa ilmaisu ”Toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä”.

21. Korvataan 55 artiklan 7 kohdassa ilmaisu ”65 a artiklan 3 kohdan” ilmaisulla ”64 a artiklan ja 65 a artiklan 3 kohdan”.

22. Lisätään 55 artiklan jälkeen 55 a artikla seuraavasti:

”55 a artikla

Viimeisimmän vakuutusjäsenvaltion työvoimapalvelun velvollisuus

Perusasetuksen 61 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa viimeisimmän vakuutusjäsenvaltion laitoksen on lähetettävä edeltävän vakuutusjäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle välittömästi asiakirja, joka sisältää seuraavat tiedot: päivämäärä, jona asianomainen henkilö on jäänyt työttömäksi, vakuutuskausi, sen

54

EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

lainsäädännön mukaan täyttynyt palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiminen, työttömyyteen liittyvät olosuhteet, jotka todennäköisesti vaikuttavat oikeuteen etuuksiin, työttömäksi rekisteröitymisen päivämäärä sekä osoite.”.

23. Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdassa ilmaisu ”65 artiklan 2 kohdan” ilmaisulla ”65 artiklan 4 kohdan”;
- b) Poistetaan 3 kohta.

24. Nimitään IV osaston 1 luku uudelleen seuraavasti:

”I LUKU

Etuuksien kustannusten korvaaminen perusasetuksen 35, 35 c ja 41 artiklan mukaisesti”

25. Korvataan 64 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta seuraavasti:

”- indeksi i (arvot i = 1, 2, 3 ja 4) edustaa neljää ikäryhmää, joita käytetään kiinteiden määrien laskemista varten;

i = 1: alle 65-vuotiaat

i = 2: 65–74-vuotiaat

i = 3: 75–84-vuotiaat

i = 4: 85-vuotiaat ja vanhemmat”

26. Korvataan 65 artikla seuraavasti:

”65 artikla

Keskimääräisten vuosikustannusten ilmoittaminen

1. Tiettyä vuotta koskevat keskimääräiset vuosikustannukset henkeä kohti kussakin ikäryhmässä on ilmoitettava tilintarkastuslautakunnalle viimeistään kyseistä vuotta seuraavan toisen vuoden loppuun mennessä.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut keskimääräiset vuosikustannukset julkaistaan joka vuosi Euroopan unionin virallisessa lehdessä hallintotoimikunnan hyväksynnän jälkeen.

3. Jos jäsenvaltio ei pysty ilmoittamaan keskimääräisiä vuosikustannuksia tietyltä vuodelta 1 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, sen on saman määräajan kuluessa pyydettävä hallintotoimikunnalta ja tilintarkastuslautakunnalta lupa käyttää kyseisen jäsenvaltion osalta keskimääräisiä vuosikustannuksia, jotka on julkaistu virallisessa lehdessä sitä vuotta edeltävältä vuodelta, jota ilmoitus koskee. Tällaista lupaa pyytäessään jäsenvaltion on selitettävä syyt, joiden vuoksi se ei pysty ilmoittamaan keskimääräisiä vuosikustannuksia kyseiseltä vuodelta. Jos hallintotoimikunta tilintarkastuslautakunnan lausunnon huomioon ottaen hyväksyy jäsenvaltion pyynnön, edellä mainitut keskimääräiset vuosikustannukset julkaistaan uudelleen Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua poikkeusta ei myönnetä peräkkäisinä vuosina.”.

27. Poistetaan 70 artikla.

28. Korvataan 73 artikla seuraavasti:

Perusteettomasti tarjottujen tai maksettujen etuuksien ja vakuutusmaksujen selvittäminen, kun kyseessä on etuuksien väliaikainen myöntäminen tai sovellettavan lainsäädännön taannehtiva muutos

1. Kun kyseessä on sovellettavan lainsäädännön taannehtiva muutos, mukaan luettuna täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut tilanteet, viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun sovellettava lainsäädäntö on määritetty tai etuuksien maksamisesta vastaava laitos on vahvistettu, rahaetuudet perusteettomasti maksanut laitos laatii selvityksen maksetusta määrästä ja lähettää sen toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle sen korvaamista varten.

Sama koskee luontoisetuuksia, jotka täytäntöönpanoasetuksen IV osaston mukaisesti toimivaltaiseksi vahvistetun laitoksen on korvattava.

2. Rahaetuuksien maksamiseen toimivaltaiseksi vahvistettu laitos vähentää määrän, joka sen on korvattava laitokselle, joka ei ole toimivaltainen tai oli vain väliaikaisesti toimivaltainen, vastaavien etuuksien rästeistä, jotka sen on maksettava asianomaiselle henkilölle, ja siirtää vähennetyn määrän viipymättä jälkimmäiselle laitokselle.

Jos perusteettomasti maksettujen etuuksien määrä ylittää toimivaltaiseksi vahvistetun laitoksen maksettavien rästien määrän tai jos rästejä ei ole, toimivaltaiseksi vahvistettu laitos vähentää tämän määrän maksussa olevista eristä sen soveltamassa lainsäädännössä tällaiselle kuittausmenettelylle säädetyn edellytyksin ja rajoituksin ja siirtää vähennetyn määrän viipymättä sille laitokselle, joka oli maksanut rahaetuudet perusteettomasti, niiden korvaamista varten.

3. Laitos, joka on saanut perusteettomasti vakuutusmaksuja oikeushenkilöltä ja/tai luonnolliselta henkilöltä, ei saa korvata kyseisiä määriä ne maksaneelle henkilölle ennen kuin se on varmistanut toimivaltaiseksi vahvistetulta laitokselta määrät, jotka asianomaisen henkilön on maksettava sille.

Toimivaltaiseksi vahvistetun laitoksen pyynnöstä, joka on esitettävä viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun sovellettava lainsäädäntö on määritetty, vakuutusmaksuja perusteettomasti saaneen laitoksen on siirrettävä maksut samalta ajalta toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle sen tilanteen ratkaisemiseksi, joka koskee luonnollisen henkilön ja/tai oikeushenkilön maksettavaksi koituvia maksuja. Siirretyt vakuutusmaksut katsotaan taannehtivasti maksetuiksi toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle.

Jos perusteettomasti maksettujen vakuutusmaksujen määrä ylittää määrän, joka oikeushenkilön ja/tai luonnollisen henkilön on maksettava toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle, maksuja perusteettomasti saaneen laitoksen on maksettava takaisin liikaa maksettu määrä asianomaiselle oikeushenkilölle ja/tai luonnolliselle henkilölle.

4. Kansallisen lainsäädännön mukaiset aikarajat eivät ole pätevät peruste kieltäytyä tämän artiklan mukaisesta saatavien selvittämisestä laitosten välillä.

5. Tätä artiklaa ei sovelleta sellaisiin jaksoihin liittyviin saataviin, jotka ovat yli 60 kuukautta vanhoja sillä hetkellä, kun tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdan tai 6 artiklan 3 kohdan mukainen menettely käynnistetään.”

29. Lisätään 75 artiklan 3 kohdan jälkeen 4 kohta seuraavasti:

”4. Tämän jakson mukaisesti vaihdettuja tietoja voidaan käyttää arviointia ja täytäntöönpanoa varten, mukaan luettuna saatavaan sovellettavat turvaamistoimet, ja lisäksi niitä voidaan käyttää keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun direktiivin 2010/24/EU⁵⁵ 2 artiklan kattamien verojen ja maksujen arviointiin ja täytäntöönpanoon. Jos sosiaaliturvamaksujen palautus liittyy henkilöön, joka asuu tai oleskelee toisessa jäsenvaltiossa, se jäsenvaltio, josta palautus on maksettava, voi ilmoittaa asuin- tai oleskelujäsenvaltiolle tulevasta palautuksesta ilman aiempaa pyyntöä.”

30. Lisätään 76 artiklan 3 kohdan jälkeen 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Edellä olevaa 3 kohtaa ei ole missään tapauksessa tulkittava siten, että se antaisi pyynnön vastaanottavalle jäsenvaltion elimelle mahdollisuuden kieltäytyä tietojen toimittamisesta ainoastaan sillä perusteella, että kyseiset tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, välittäjän tai edustajan tai uskotun miehen hallussa tai että ne liittyvät omistussuhteisiin oikeushenkilössä.”

31. Muutetaan 77 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tiedoksianto koskevaan pyyntöön on liitettävä vakiomuotoinen lomake, jossa on ainakin seuraavat tiedot:

- a) nimi, osoite ja muut vastaanottajan tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot;
- b) tiedoksiannon tarkoitus ja määräaika, jonka kuluessa tiedoksianto olisi suoritettava;
- c) kuvaus liitteenä olevasta asiakirjasta sekä kyseessä olevan saatavan luonteesta ja määrästä;
- d) nimi, osoite ja muut yhteystiedot, jotka koskevat
 - i) liitteenä olevasta asiakirjasta vastaavaa virastoa ja, jos kyseessä on eri virasto,
 - ii) virastoa, josta voi saada lisätietoja tiedoksi annetusta asiakirjasta tai mahdollisuuksista riitauttaa maksuvelvoite.”

b) Lisätään 3 kohdan jälkeen 4, 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”4. Pynnön esittänyt elin tekee tiedoksianto koskevan pyynnön tämän artiklan nojalla ainoastaan, jos se ei pysty suorittamaan tiedoksianto kyseessä olevan asiakirjan tiedoksianto koskevien jäsenvaltionsa sääntöjen mukaisesti tai jos tällainen tiedoksianto aiheuttaisi suhteettoman suuria vaikeuksia.

5. Pynnön vastaanottaneen elimen on varmistettava, että tiedoksianto pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa tehdään siellä voimassa olevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti.

6. Edellä 5 kohta ei rajoita pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion viranomaisen mahdollisuutta käyttää muuta tiedoksiantotapaa kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien sääntöjen mukaisesti.

Pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion viranomainen voi antaa asiakirjat suoraan tiedoksi toisen jäsenvaltion alueella olevalle henkilölle kirjattuna kirjeenä tai sähköisesti.”

32. Muutetaan 78 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Pyynnön vastaanottaneen elimen on pyynnön esittäneen elimen pyynnöstä perittävä saatavat, jotka mainitaan asiakirjassa, joka mahdollistaa perinnän pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa. Perintäpyynnön mukana on oltava yhdenmukainen asiakirja, joka mahdollistaa perinnän pyynnön vastaanottavan elimen jäsenvaltiossa.”

b) Poistetaan 2 kohdan b alakohta.

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Ennen kuin pyynnön esittänyt elin esittää perintäpyynnön, on sovellettava pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa käytettävissä olevia asianmukaisia perintämenettelyjä, lukuun ottamatta seuraavia tilanteita:

a) jos on ilmeistä, ettei pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa ole riittävästi varoja perintään tai ettei tällainen menettely johtaisi saatavan perintään kokonaisuudessaan, ja pyynnön esittäneellä elimellä on erityistä tietoa, jonka mukaan asianomaisella henkilöllä on varallisuutta pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa

b) jos tällaisten menettelyjen käyttö pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa aiheuttaisi suhteettoman suuria vaikeuksia.”

d) Lisätään 6 kohta seuraavasti:

”6. Saatavaa koskevan perintäpyynnön mukana voi olla muita saatavaan liittyviä asiakirjoja, jotka on annettu pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa.”

33. Korvataan 79 artikla seuraavasti:

”79 artikla

Perinnän mahdollistava asiakirja

1. Yhdenmukaisesta asiakirjasta, joka mahdollistaa perinnän pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa, on käytävä ilmi perinnän mahdollistavan alkuperäisen asiakirjan asiasisältö, ja sen on oltava yksinomainen perusta pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa toteutettaville perintä- ja turvaamistoimille. Siihen ei saa kohdistaa minkäänlaisia tunnustamis-, täydentämis- tai korvaamistoimia kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Perinnän mahdollistavaan yhdenmukaiseen asiakirjaan on sisällyttävä seuraavat:

a) asianomaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja/tai tämän omaisuutta hallussa pitävän kolmannen osapuolen nimi, osoite ja muut tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot;

b) saatavan arvioinnista vastaavan viraston ja jos kyseessä on eri virasto, viraston, josta voi saada lisätietoja saatavasta tai mahdollisuuksista riitauttaa maksuvelvoite, nimi, osoite ja muut merkitykselliset tiedot;

c) perinnän mahdollistavan asiakirjan, joka on annettu pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa, tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot;

d) kuvaus saatavasta, mukaan luettuna sen luonne, sen kattama ajanjakso, perintäpanoprosessin kannalta merkitykselliset päivämäärät ja saatavan määrä, mukaan luettuna pääoma, korko, sakot, hallinnolliset seuraamukset sekä kaikki muut aiheutuneet maksut ja kustannukset, ilmoitettuna sekä pyynnön esittäneen että sen vastaanottaneen elimen jäsenvaltion valuuttana;

e) päivämäärä, jona pyynnön esittänyt elin ja/tai pyynnön vastaanottanut elin on antanut asiakirjan tiedoksi vastaanottajalle;

f) päivämäärä, josta alkaen, ja ajanjakso, jonka kuluessa perintä voidaan suorittaa pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion voimassa olevien lakien mukaisesti;

g) kaikki muut merkitykselliset tiedot.”.

34. Muutetaan 80 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Jollei 85 artiklan 1 a kohdasta muuta johdu, pyynnön vastaanottanut elin toimittaa perimänsä saatavan täysimääräisenä pyynnön esittäneelle elimelle.”

b) Korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Pynnön vastaanottaneen elimen on perittävä viivästyneistä maksuista korkoa perintäpyynnön vastaanottamispäivästä alkaen pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.”

35. Muutetaan 81 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos asianomainen osapuoli riitauttaa perintämenettelyn aikana saatavan, perinnän mahdollistavan alkuperäisen asiakirjan pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa tai perinnän mahdollistavan yhdenmukaisen asiakirjan pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa taikka pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion viranomaisen tekemän tiedoksiannon pätevyyden, osapuolen on saatettava asia pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion asianomaisten viranomaisten käsiteltäväksi kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Pynnön esittäneen elimen on ilmoitettava tästä viipymättä pyynnön vastaanottaneelle elimelle. Myös asianomainen osapuoli voi ilmoittaa asiasta pyynnön vastaanottaneelle elimelle.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”Jos riitauttaminen koskee pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa toteutettuja perintätoimenpiteitä tai pyynnön vastaanottaneen elimen viranomaisen tekemän tiedoksiannon pätevyyttä, asia on saatettava kyseisen jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen käsiteltäväksi sen lakien ja asetusten mukaisesti.”

c) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Pynnön esittäneen elimen on ilmoitettava pyynnön vastaanottaneelle elimelle viipymättä perintäpyyntönsä myöhemmistä muutoksista tai pyynnön peruuttamisesta sekä mainittava muutosten tai peruuttamisen syyt.”

d) Lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos pyynnön muuttamisen syynä on 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen viranomaisen päätös, pyynnön esittäneen elimen on toimitettava kyseinen päätös ja tarkistettu yhdenmukainen asiakirja, joka mahdollistaa perinnän

pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa. Pyyntö vastaanottaneen elimen on sen jälkeen jatkettava perintätoimia tarkistetun asiakirjan perusteella.

Perintä- tai turvaamistoimia, jotka on jo toteutettu alkuperäisen yhdenmukaisen asiakirjan perusteella, joka mahdollistaa perinnän pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa, voidaan jatkaa tarkistetun asiakirjan perusteella, ellei pyynnön muuttamisen syynä ole alkuperäisen asiakirjan, joka mahdollistaa perinnän pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa, tai alkuperäisen yhdenmukaisen asiakirjan, joka mahdollistaa perinnän pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa, pätemättömyys.

Tarkistettuun asiakirjaan sovelletaan 79 ja 81 artiklaa.”

36. Korvataan 82 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) antamaan täytäntöönpanoasetuksen 76–81 artiklassa edellytettyä apua, jos täytäntöönpanoasetuksen 76–78 artiklan mukainen alkuperäinen pyyntö koskee yli viisi vuotta vanhoja saatavia laskettuna saatavan eräpäivästä pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa avunantoa koskevan alkuperäisen pyynnön päivämäärään. Jos kuitenkin saatava tai alkuperäinen asiakirja, joka mahdollistaa perinnän pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa, riitautetaan, viiden vuoden määräaika lasketaan alkavaksi hetkestä, jona vahvistetaan, ettei saatavaa tai saatavan perinnän mahdollistavaa asiakirjaa voi enää riitauttaa.

Lisäksi jos pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion viranomaiset suostuvat maksun lykkäämiseen tai suorittamiseen erissä, viiden vuoden määräajan katsotaan alkavan päivästä, jona koko maksuaika on päättynyt.

Tällaisissa tapauksissa pyynnön vastaanottanut elin ei kuitenkaan ole velvollinen antamaan apua yli kymmenen vuotta vanhojen saatavien osalta, laskettuna saatavan eräpäivästä pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa.”

37. Korvataan 84 artikla seuraavasti:

”84 artikla

Turvaamistoimet

1. Pynnön vastaanottaneen elimen on pyynnön esittäneen elimen pyynnöstä ja kansallisen lainsäädäntönsä sen salliessa toteutettava hallinnollisten käytäntöjensä mukaisesti turvaamistoimia saatavan perinnän varmistamiseksi, jos saatava tai asiakirja, joka mahdollistaa perinnän pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa, on riitautettu pyynnön esittämishetkellä tai, jos saatavan osalta ei vielä ole asiakirjaa, joka mahdollistaa perinnän pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa, jos turvaamistoimet ovat vastaavassa tilanteessa mahdollisia myös pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion lainsäädännön ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti.

Jos on laadittu asiakirja, joka mahdollistaa turvaamistoimet pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa ja joka koskee saatavaa, jonka osalta keskinäistä avunantoa pyydetään, se on liitettävä pyyntöön, joka koskee turvaamistoimien toteuttamista pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa. Tällaiseen asiakirjaan ei saa kohdistaa minkäänlaisia tunnustamis-, täydentämis- tai korvaamistoimia pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa.

2. Turvaamistoimia koskevan pyynnön mukana voi olla muita saatavaan liittyviä asiakirjoja, jotka on annettu pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa.

3. Ensimmäisen kohdan täytäntöönpanoa varten sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 78, 79, 81 ja 82 artiklassa säädettyjä säännöksiä ja menettelyjä soveltuvin osin.”.

38. Lisätään 85 artiklan 1 kohdan jälkeen 1 a kohta seuraavasti:

”1a. Jos perintään liittyviä kustannuksia ei voida periä velalliselta saatavan määrän lisäksi, ne on joko vähennettävä määrästä, joka voidaan periä, tai jos tämä ei ole mahdollista, pyynnön esittäneen elimen on korvattava ne. Pynnön esittänyt ja pyynnön vastaanottanut elin voivat sopia tapauskohtaisesti korvausjärjestelyistä tai tällaisten kustannusten korvauksesta luopumisesta.”

39. Lisätään 85 artiklan jälkeen 85 a artikla seuraavasti:

”85 a artikla

Läsnäolo hallintovirastoissa ja osallistuminen hallinnollisiin tutkimuksiin

1. Pynnön esittäneen ja pyynnön vastaanottaneen elimen sopimuksella ja pyynnön vastaanottaneen elimen vahvistamien järjestelyjen mukaisesti pyynnön esittäneen elimen valtuuttamat virkamiehet voivat edistääkseen tässä osastossa säädettyä vastavuoroista apua

a) olla läsnä virastoissa, joissa pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltion hallintoviranomaiset suorittavat tehtäviään;

b) olla läsnä pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltion alueella suoritettavissa hallinnollisissa tutkimuksissa;

c) avustaa pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltion toimivaltaisia virkamiehiä kyseisessä jäsenvaltiossa käytävissä oikeudenkäynneissä.

2. Jos pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa oleva lainsäädäntö sen sallii, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa sopimuksessa voidaan määrätä, että pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion virkamiehet voivat haastatella yksittäisiä henkilöitä ja tutkia asiakirjoja.

3. Pynnön esittäneen elimen valtuuttamien virkamiesten, jotka käyttävät 1 ja 2 kohdassa tarjottuja mahdollisuuksia, on milloin tahansa voitava esittää kirjallinen valtuutus, josta ilmenevät heidän henkilöllisyytensä ja virka-asemansa.”.

40. Muutetaan 87 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 4 kohdassa ilmaisu ”34 artiklassa” ja korvataan se ilmaisulla ”1 artiklan vb alakohdassa”,

b) Lisätään 6 kohdan loppuun seuraava virke:

”Jos kuitenkin laitos, jota pyydettiin tekemään tarkastus, käyttää tuloksia myös myöntääkseen etuuksia asianomaiselle henkilölle soveltamansa lainsäädännön mukaisesti, se ei saa hakea korvausta edellisessä virkkeessä tarkoitetuista kustannuksista.”.

41. Poistetaan 89 artiklan 3 kohta.

42. Poistetaan 92 artikla.

43. Korvataan 93 artiklassa ilmaisu ”87 artiklaa” ilmaisulla ”87–87 b artiklaa”.

44. Lisätään uusi 94 a artikla seuraavasti:

”94 a artikla

Työttömyysetuuksia koskevat siirtymäsäännökset

Kunnes asetus (EU) XXX tulee voimaan, ennen [the date of entry into force of the Regulation (EU) xxxx] voimassa olleen täytäntöönpanoasetuksen version 56 ja 70 artiklaa sovelletaan edelleen työttömyysetuuksiin, jotka on myönnetty henkilöille, joiden työttömyys alkoi ennen kyseistä päivämäärää.”.

45. Muutetaan 96 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Asetus (ETY) N:o 574/72, lukuun ottamatta 107 artiklaa, pysyy kuitenkin voimassa ja sen oikeusvaikutukset säilyvät seuraavien säädösten osalta.”

b) Lisätään 1 kohdan jälkeen uusi 1a kohta:

”1 a. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön soveltamiseksi valuutan muuntamista koskeviin sääntöihin sovelletaan tämän asetuksen 90 artiklaa.”.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja